

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Monitoring 1. – 8. 1. 2018

Sokolský zpravodaj	3
6.1.2018 ČT sport	
Stovky vojáků, tanky, gripeny. Obří přehlídka připomene vznik Československa	3
7.1.2018 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz Karolína Vaverková	
Slet v tomto roce bude mít mimořádný význam	5
6.1.2018 Pardubický deník ~ str. 11 ~ Sport / Publicistika MICHAL KÁVA	
Vyjednávají o odkupu sportovních areálů	7
6.1.2018 Jindřichohradecký deník ~ str. 01 ~ Titulní strana ADAM HUDEC	
Věřím, že na mojí práci někdo naváže	7
6.1.2018 Mělnický deník ~ str. 14 ~ Mělnicko - sport JAN PECHÁNEK	
Jan Kusák: Musím mít rád všechna nářadí	9
5.1.2018 Kladenský deník ~ str. 13 ~ Kladensko/Sport JIŘÍ NAGY	
V Ostravě zvládli, co chtěli, v sobotu oslava narozenin	11
5.1.2018 Písecký deník ~ str. 16 ~ Sport - Jižní Čechy KAMIL JÁŠA	
Judistův cíl je jasný. Všechno směřuje k olympijskému Tokiu	11
5.1.2018 5plus2 ~ str. 24 ~ Havlíčkovobrodsko a Žďársko JIŘÍ BÁRTA	
Režim se mu pomstil za legie	13
5.1.2018 Lidové noviny ~ str. 20 ~ Poslední strana JAROSLAV LÁNÍK	
Horní a Dolní náměstí v Olomouci poznám, tvrdí Vratislav Kulhánek	14
5.1.2018 olomouckadrbna.cz ~ str. 00 ~ Rozhovory Venca Tone	
Letiště pomůže firmám i rozvoji turistického ruchu, říká hejtmanka	17
4.1.2018 budejovice.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Budějovice / Budějovice - zprávy MF DNES, Lukáš Marek	
Letošní slet bude mít mimořádný význam	21
3.1.2018 Frýdecko-místecký a třinecký deník ~ str. 15 ~ Sport MICHAL KÁVA	

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Příští rok chtějí dořešit sokolovnu a zámek	22
3.1.2018 Týdeník Domažlicko ~ str. 02 ~ Týdeník Domažlicko (stu)	
Sokolové si sletem připomenou století republiky	23
2.1.2018 Benešovský deník ~ str. 15 ~ Deník 2018 - Červenec MICHAL KÁVA	
Co nás čeká v červenci? Osa Vary–Vítkovice. Červenec je měsícem festivalů	24
2.1.2018 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko Stanislav Šulc, Gabriela Kovářiková, Michal Káva	
Před 50 lety začalo Pražské jaro, pokus o obrodu socialismu	27
2.1.2018 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage Echo24, ČTK	
Měl bych takovou představu, že se všechno uklidní	29
2.1.2018 Respekt ~ str. 44 ~ Rozhovor KATEŘINA ŠAFAŘIKOVÁ	

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Plné znění zpráv

Sokolský zpravodaj

6. 1. 2018 CT sport

Aktuální novinky ze sokolského hnutí a informace o přípravách na XVI. všesokolský slet.

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/12090743332-sokolsky-zpravodaj/>

Stovky vojáků, tanky, gripeny. Obří přehlídka připomene vznik Československa

7.1.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz

Karolína Vaverková

Druhá vojenská přehlídka v historii samostatného Česka, replika legiovaku, dopisy Milady Horákové, originál Zlaté buly sicilské, konference a výstavy. Češi si budou celý letošní rok připomínat sté výročí vzniku samostatného Československa a 25 let České republiky.

Druhá vojenská přehlídka v historii samostatného Česka, replika legiovaku, dopisy Milady Horákové, originál Zlaté buly sicilské, konference a výstavy. Češi si budou celý letošní rok připomínat sté výročí vzniku samostatného Československa a 25 let České republiky.

V říjnu bude možné si prohlédnout vojenskou techniku, například stíhací letouny Gripen. Ministerstvo obrany totiž na 28. října 2018 chystá teprve druhou vojenskou přehlídku v historii samostatného Česka. Ta první se konala v roce 2008, ale přehlídka v příštím roce bude větší.

„Jedním z vrcholů oslav bude slavnostní vojenská přehlídka, která zúčastní téměř 2000 osob se 200 kusy techniky. Stejně jako v roce 2008 se v pochodovém proudu představí nejen téměř 2000 vojáků Armády ČR, ale i zhruba 300 příslušníků dalších složek Integrovaného záchranného systému, například hasiči, policisté a záchranáři, či příslušníci Celní správy, celkem s 200 kusy speciální techniky,“ uvedla pro Echo24 Jana Zechmeisterová z tiskového oddělení ministerstva obrany. Do přehlídky bude tentokrát zapojena i aktivní záloha a počítá se s účastí válečných veteránů, dodala Zechmeisterová.

K vidění budou stíhací letouny Gripen či letouny L-159 Alca, tanky, obrněná vozidla a vojenské i policejní vrtulníky. „Po skončení přehlídky mohou návštěvníci projít Dejvickou ulicí na Letnou, kde bude představena průřezová ukázka techniky ozbrojených sil a bezpečnostních sborů od roku 1918 do současnosti. Na dejvickém nádraží představí Československá obec legionářská takzvaný legiovlak, repliku legionářského vlaku z období let 1918 až 1920,“ uvedla Zechmeisterová.

Praha chce podpořit další připomínkové akce. Vyhlásila nový grantový program k oběma výročím a ze svého rozpočtu pro něj připravila 35 milionů korun. „V roce 2018, na výročí 100 let od vzniku samostatného československého státu a zároveň 25 let od vzniku České republiky, budeme připraveni pomocí grantového programu podpořit akce spojené s tímto významným celorepublikovým výročím,

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

a tím co nejvíce zapojit veřejnost do připravovaných oslav," uvedl pro Echo24 mluvčí pražského magistrátu Vít Hofman.

Sté výročí vzniku Československa 28. říjen připadne na neděli. Den vzniku České republiky 1. ledna je pondělí. Oba dva dny jsou státními svátky. 21. srpna 2018 to bude padesát let od invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa. V neděli 23. září uplyne 80 let od všeobecné mobilizace Československa. Svůj program k osmičkovým výročím nabídne celá řada dalších institucí a měst.

Pražský hrad vystaví originál Zlaté buly sicilské

Pražský hrad vystaví příští rok předměty související s českou historií, například Washingtonskou deklaraci. Dokument předložený v roce 1918 tehdejší americké vládě a prezidentovi Woodrowu Wilsonovi požadoval samostatnost českého a slovenského národa a spojení obou v jednom nezávislém státě.

Hrad nabídne v souvislosti se stým výročím Československa tři samostatné výstavy v rámci projektu Založeno 1918. Na výstavách spolupracuje prezidentská kancelář s Vojenským historickým ústavem, Muzeem České pošty a Archivem Poslanecké sněmovny.

První výstava na Pražském hradě k výročí odstartuje v lednu, vystaví třeba originál Zlaté buly sicilské (Labyrintem dějin českých zemí, od ledna do června 2018 v Císařské konírně). Druhá výstava nabídne kolekci dekorací Řádu Bílého lva či dopisy Milady Horákové z vězení (Doteky státnosti, od března do října 2018 v Jízdárně Pražského hradu). Trojici výstav na Pražském hradě ukončí expozice věnovaná Hradní stráž (Stráž na Hradě pražském, od července do října 2018 v Tereziánském křídle).

Český parlament připomene vznik prvního zákonodárského sboru Československa. „Ke stému výročí prvního zasedání Revolučního národního shromáždění republiky československé uspořádají v listopadu 2018 odborné útvary sněmovny česko-slovenský seminář o prvních letech československého parlamentu," uvedla pro Echo24 Martina Lustigová z tiskového odboru Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

„Na květen 2018 připravujeme výstavu k osmičkovým rokům z vlastních unikátních archivních materiálů. V květnu se péčí Parlamentního institutu uskuteční na půdě Poslanecké sněmovny také konference věnovaná padesátiletí od založení České národní rady," dodala Lustigová.

Sokol svolal XVI. všesokolský slet

Oslavy už chystá i **Česká obec sokolská**, která je se vznikem samostatného Československa pevně spojena, patří mezi ně červencový XVI. všesokolský slet. „XVI. všesokolský slet je součástí oslav stého výročí republiky i všechny akce Projektu XVI. všesokolský slet. V březnu to bude slavnostní otevření zasedání Výboru ČOS v Karolínu, které je tomuto výročí věnováno," uvedl pro Echo24 Zdeněk Kubín z **České obce sokolské**.

„**Sokol** sobě i veřejnosti připomíná, že stál u zrodu československých legií a také u zrodu samostatného československého státu. Současně s tím si připomínáme i 100 let československého sportu. Proto také při příležitosti tohoto výročí bude **Česká obec sokolská** a Český olympijský výbor od ledna organizovat

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

výdej olympijské kolekce, olympijského vybavení českým olympionikům na zimní olympiádu v Jižní Koreji. Tímto výdejním místem bude Michnův palác v areálu Tyršova domu v Praze," dodal Kubín.

České a slovenské národní muzeum chystá společnou výstavu věnovanou událostem v životě Čechů a Slováků ve 20. století. „Především bude prezentovat to, co oba národy spojovalo, ale i rozdělovalo a v konečném důsledku vedlo k rozpadu Československa. Základní koncepce výstavy je založena na konkrétních lidských osudech, které formovaly dějiny Československa. Výstava tak návštěvníkům umožní, aby například prostřednictvím promítání soukromých fotografií či čtení deníkových záznamů lépe porozuměli životu svých předků," řekla serveru Echo24 Šárka Dočkalová z Národního muzea.

Oslavy výročí vzniku Československa i České republiky se promítnou do řady dalších institucí a měst. Obří výstavu Republika 1918–2018, financovanou městem Brno, plánuje brněnské výstaviště.

URL| <http://echo24.cz/a/S2iFg>

Slet v tomto roce bude mít mimořádný význam

6.1.2018 Pardubický deník str. 11 Sport / Publicistika

MICHAL KÁVA

Nejvyšší představitelka **České obce sokolské**, starostka HANA MOUČKOVÁ, říká:

Začátek července letošního roku bude v Praze patřit nejmasovější sportovní akci, která se na území Česka koná, všesokolskému sletu. O počátcích příprav na událost, které se v tradičních společných skladbách zúčastní na 16 tisícovek cvičenců, ale i o peripetiích při shánění vhodného stadionu, vypráví starostka **České obce sokolské** Hana Moučková.

* Kdy začaly přípravy na všesokolský slet?

Téměř ihned po skončení sletu předešlého. Vlastní faktické přípravy na XVI. všesokolský slet začaly v roce 2016 a čím více se blížíme červenci 2018, tím jsou intenzivnější. Problematika je velice široká, museli jsme nalézt a zajistit vhodnou lokalitu, pracovali jsme a stále intenzivně pracujeme na materiálním, logistickém, bezpečnostním i finančním zabezpečení. Zajištění stadionu v Edenu bylo a je naprosto klíčovým okamžikem, od kterého se odvíjí většina dalších aktivit.

* Zmínila jste stadion v Edenu. Byla jednání složitá?

Hledali jsme jinou vhodnou lokalitu než Strahov již v roce 2012. Tehdy jsme slavili 150. výročí založení **Sokola**, Eden byl pro nás důstojným stánkem k těmto oslavám. Očekávali jsme, že se stejným způsobem domluvíme i pro slet v roce 2018. Situace se ale změnila, stadion má nového vlastníka. Jednání probíhala více než rok a byla nesmírně složitá. Nakonec vše dopadlo dobře, lokalitu i okolní prostory jsme získali a nyní jsou již připravovány smlouvy.

* Za domluvu **sokolů** s majiteli stadionu v Edenu se přimlouval i prezident Miloš Zeman. Jak jste jeho pomoc vnímala?

Velice oceňuji skutečnost, že hlava státu vnímá XVI. všesokolský slet v roce stého výročí založení samostatného státu Čechů a Slováků jako velmi významnou událost. Je to pro nás čest.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

* Měli jste připravené i jiné varianty, kdybyste se v Edenu nedohodli?

Udělalí jsme si v Praze monitoring vhodných lokalit se zázemím pro takovou akci, jakou všesokolský slet je, a stadion v Edenu byl téměř jedinou vyhovující lokalitou. Každá jiná možnost vykazuje určité nedostatky či rizika a bezpečnost cvičenců je pro nás naprosto zásadní. Byli jsme například úžasně přijati na stadionu Sparty na Letné. Vnímala jsem vše velice pozitivně a vážila si přístupu, ovšem ani tento stadion se pro slet nehodí – má totiž příliš úzké průchody na plochu a pro tisíce cvičenců, kteří se musí mezi skladbami na ploše velmi rychle vyměnit, by bylo mimořádně obtížné a možná i nebezpečné je používat. Juliska je také hezký stadion, ale není tam prakticky žádné zázemí. Když vše sečtu a podtrhnu, tak Eden, jakožto krásný moderní stadion, je pro nás jediným řešením.

* O Strahově se asi v dnešní době už vůbec nedá mluvit...

Velký stadion patřící Spartě je pro naši scénu a aranžmá nevyhovující, Stadion Evžena Rošického je v havarijním stavu.

* Význam sletu je o to větší, že proběhne v roce stého výročí založení československého státu. Souhlasíte?

Slet se koná jednou za šest let a je pokaždé velkým svátkem. Význam sletu v tomto roce je ovšem nebývalý v tom, že republika slaví krásné stoleté výročí. **Sokolové** měli společně s legionáři nezastupitelné místo při utváření státu i při jeho obraně, což mnoho z nich stálo život. Výročí vzniku státu, s nímž jsou **sokolové** tak těsně spojeni, dává akci ohromný význam.

* Jakou očekáváte účast na závěrečné akci v Edenu?

Velmi vysokou, včetně řady cvičenců ze zahraničí. Vystoupí nejen sokolské organizace, ale i nesokolské, se kterými dlouhodobě spolupracujeme. Předpokládáme účast okolo 18 500 cvičenců, z toho více než 2500 ze zahraničí. Hromadných skladeb se zúčastní kolem 15 tisíc cvičenců ve dvou programech. Co se týká diváků, očekáváme, že všechny hlavní programy – hromadné sklady, **Sokol** Gala i divadelní představení – budou navštívené podobně jako na předešlém sletu. Tehdy přišlo více než třicet tisíc diváků.

* Nenabouraly vaše plány a přípravy problémy s financováním sportu, které vypukly během loňského roku?

Uplynulé období bylo velmi krušné. Od začátku letošního roku do září jsme neobdrželi od našeho poskytovatele dotací (MŠMT) ani korunu. Bylo třeba přijmout řadu omezení, abychom těžké období zvládli. Ale nechci si stěžovat. V závěru loňského roku jsme nakonec získali veškeré dotační tituly, o které jsme žádali. Problematický byl Program IV, ze kterého měly plynout finance na opravy a provoz sportovišť, a některé sportovní subjekty nebyly schopny tyto prostředky dle upravené metodiky přijmout. **Česká obec sokolská** má takové legislativní uspořádání, díky kterému jsme uspěli i v tomto programu – samozřejmě, že nikoliv na úkor někoho jiného, jak bylo některými médii prezentováno. Pokaždé si můžeme říci, že bychom rádi dostali víc finančních prostředků, ale to je obvyklé. Ocenili bychom však, aby byl celý systém financování sportu stabilnější a předvídatelnější, což je pro koncepci spolku či organizace zásadní. Věřím, že tento rok bude lepší.

Foto popis| VYSOKÁ ÚČAST. Starostka **České obce sokolské** Hana Moučková čeká na červencovém sletu vysokou účast cvičenců.

Region| Východní Čechy

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Stejná zpráva vyšla také v dalších 8 titulech.

Vyjednávají o odkupu sportovních areálů

6.1.2018 Jindřichohradecký deník str. 01 Titulní strana
ADAM HUDEC

Jindřichohradecká radnice čeká na novou nabídku tělovýchovné jednoty Slovan. Ta předchozí se městu zdála příliš vysoká.

Jindřichův Hradec – Bez výsledku dopadlo loňské hlasování zastupitelů o tom, zda by město za 16 milionů korun mělo odkoupit sportovní areál TJ Slovan – za účelem budoucího vytvoření velkého centrálního městského sportoviště.

„V současné době čekáme na to, že TJ Slovan co nejdříve předloží další nabídku, o které bychom se mohli bavit,“ komentoval starosta Stanislav Mrvka.

Otakar Kinšt, předseda TJ Slovan, reagoval: „Jednali jsme o tom, samozřejmě zájem o prodej areálu stále máme. Byli bychom rádi, kdyby se do vyjednávání aktivněji zapojil i **Sokol**, na nich to vážně. Věc odkládají, řeší otázky rozhodovacích pravomocí a podobně. Žádnou novou konkrétní částku jsme zatím nenabídli, momentálně čekáme, co udělá **Sokol**.“

Jindřichův Hradec – O tom, že by hradecká sportoviště v okolí zimního stadionu měla mít jednoho majitele a sloužit jako jeden velký areál, se v Hradci diskutuje už řadu let. Naposledy se nad tímto tématem strhla debata právě na zastupitelstvu na jaře loňského roku, kdy místní politici hlasovali o odkupu areálu Slovanu za 16 milionů korun. Definitivní rozhodnutí ale při hlasování nepadlo. V návrhu pro odkup areálu hlasovalo pro 9 zastupitelů, proti jich bylo 6 a hlasování se zdrželo 9. S návrhem areál nekoupovat souhlasilo 13 zastupitelů, proti byli 4 a hlasování se jich zdrželo 7.

Region| Jižní Čechy

Věřím, že na mojí práci někdo naváže

6.1.2018 Mělnický deník str. 14 Mělnicko - sport
JAN PECHÁNEK

Libišský manažer a předseda VLADIMÍR VÁVRA v online rozhovoru pro Mělnický deník:

Libiš – Nestřelí góly, během zápasů neabsolvuje tvrdé souboje na hřišti. Svádí je však mimo pažit od stolu a je důležitou součástí fotbalové Libiše. Vladimír Vávra působí v **Sokolu** nejen jako jednatel a sportovní manažer. Je také zároveň sekretářem i předsedou výkonného výboru. A právě libišský funkcionář byl včera dalším hostem online rozhovoru pro Mělnický deník. Níže přinášíme všechny jeho odpovědi na vaše dotazy.

* Dobrý den, pane Vávro, spolupracujete s FK Neratovice, nebo je mezi vámi rivalita, která spolupráci nedovoluje?

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

K otázce spolupráce s FK Neratovice musím konstatovat, že za dobu dvaceti let působení v libišském fotbale byla spolupráce s Neratovicemi většinou na dobré úrovni. V době, kdy Neratovice hrály vyšší soutěže, byla spolupráce také dobrá. Dorostenci a hráči, kteří nemohli hrát třetí ligu, přestupovali nebo hostovali v Libiši. A naopak – naši talentovaní žáci a dorostenci hráli vyšší soutěže za Neratovice. Vždy jsme se dokázali dohodnout. Situace se ovšem změnila po sloučení a vzniku oddílu FK Neratovice-Byškovice a pozdější změny systému hostování, střídavých startů a přestupů. Rivalita mezi námi byla a bude vždy a spolupráce na úrovni A mužstev není momentálně žádná. V úrovni mládeže vycházejí funkcionáři Neratovic z pohledu nových fotbalových předpisů s postavením nadřazenosti a přetahují do svých celků, které hrají vyšší soutěže, naše fotbalové naděje. Musím ale konstatovat, že za tohoto stavu systému to asi jinak nelze. Přestože jsou přípravky Libiše každým rokem v přeborech nejlepší, máme problém udržet dostatečný počet v žácích a dorostu. Manažeři pražských slavných klubů a Neratovic si vyberou talenty a bez náhrady a souhlasu si je vezmou. Proto nemáme na úrovni krajského přeboru družstva starších a mladších žáků a dorostu. V tomto je naše spolupráce v současné době velice špatná.

* Myslíte, že má region Mělnicka potenciál na třetí ligu (naposledy Ovčáry), nebo je stropem divize a nižší soutěže?

Takový fotbalový manažer a fanda, jakým byl pan Ondrák z Ovčár, se v okrese již nikdy neobjeví. Standa tvořil mužstvo dlouhodobě svým srdcem a penězi. Z mého pohledu u Libiše třetí ligu zatím vylučuji a za Neratovice mluvit nemohu. I když po podzimu mají do ČFL našlápnuto dobře.

* Je blízkost Prahy pro kluby z Mělnicka výhodou (možnost sehnat zajímavé hráče do dospělého týmu), nebo nevýhodou (jakýkoliv mladší talent jde do pražských klubů, případně do Boleslavi)?

Pro Libiš je blízkost Prahy pro dojíždění hráčů velmi důležitá. Hráče na krajský přebor či na divizi máme právě z Prahy a okolí.

* Jak hodnotíte současnou kvalitu rozhodčích? Zažil jste jako funkcionář nějaký zářez?

Hodnotit rozhodčí je velice těžké. Každá soutěž má svojí úroveň a jsou v nich sudí, kteří pískat umí. O ostatních se vyjadřovat nebudu. Poslední jaro jsme zářez zažili a mrzí mě, že to odnesl zdravotně náš trenér, který díky tomu ukončil trenérskou kariéru.

* Má Libiš ambici vrátit se do divize? O kolik je divize finančně náročnější?

Mužstvo se po sestupu doplnilo a pod novým trenérským vedením načerpává ztracenou sebedůvěru a věřím, že se kluci o postup poperou. Finančně je divize určitě náročnější, i když náklady na cestování jsou v rámci kraje zhruba stejné.

* Jak koncepčně pracujete s mládeží? Proč mladí hráči na přelomu plnoletosti „leští“ v B-týmu mužů lavičku, místo toho, aby hráli a otloukli se v dospělém fotbale a třeba se někdo z nich vyšvihl i do A-týmu? Proč si místo nich chodí „leštit“ ego ex-divizní borci, kteří ráno odehrají celé utkání krajského přeboru? Viz hráči jako Malák, Prieložný, Šobr, Novotný a Pešek.

S mládeží se snažíme pracovat koncepčně. Koncepce je však ovlivněna počtem hráčů, které v mládežnických kategoriích máme. Jsou momenty, kdy nemáme dostatek hráčů pro dorost a B-tým, některé zápasy se časově potkávají a to je problém. Hráči z A-týmu mají doporučení, že pokud nehrají zápas, jdou za béčko a mrzí nás, že ti, kteří to potřebují, nejdou. Někteří kluci naopak mají fotbal rádi a chodí pomoci dobrovolně. Za to jim patří velké díky.

* Kdo vám fotbalově nejvíc chybí z kluků, kteří odešli do Nymburka?
Chybí mi všichni kluci. Neodešli ale jen do Nymburka.

* Proč není tolik vytěžován David Zajac, jako v jarních zápasech roku 2017, kdy patřil mezi nejlepší hráče na hřišti?

David Zajac se po příchodu jevil jako posila. V jarní části se zranil (roztržené obě nohy po zákroku brankáře ve Velvarech) a marodil, zároveň měl osobní problémy, vynechával tréninky a ze základu vypadl. Na podzim pár šancí dostal, ale neprosadil se, což je pro něj i pro nás velká škoda. Situaci jsme si vysvětlili a věřím, že se v přípravě a na jaře zapojí déle. David je jeden z hráčů, který za B-tým hrát nechce.

* Jaké plánujete posílení kádru v zimní přestávce?

Po podzimu ukončil fotbalovou kariéru Ondřej Kolísek, kterému bych chtěl znovu poděkovat za jeho přístup k fotbalu a k tehdejší situaci devastace mužstva po odchodu trenéra Kabyly. Případné posílení kádru je řešeno průběžně během zimní přípravy.

* Myslíte, že současný kádr má na působení v divizní soutěži?

Současný kádr je na dobré úrovni. V případě postupu by ale potřeboval doplnit.

* Chcete do divize postoupit?

Asi ano, necháváme to však na hráčích. A kdybychom si místenku skutečně vybojovali, sami hráči by si rozhodli, zda nahoru půjdou.

* Překvapil mě počet funkcí, které v Libiši vykonáváte. Jak vypadá vaše práce v klubu a co všechno máte na starost?

Jsem předseda Libiše od roku 2005 a manažer od roku 1998. Sám osobně jsem nikdy fotbal nehrál, hrál jsem za Neratovice tenis a byl jsem fanda a sponzor Spolany Neratovice. Po dohodě s tehdejší předsedou Libiše jsem **Sokol** začal sponzorovat a postupně jej organizovat. Dnes je tomu dvacet let, máme dobrou partu funkcionářů a věřím, že se najde někdo, kdo bude v mojí práci pokračovat.

* Cením si příchodu Zdeňka Šenkeříka. Jaká je s ním spolupráce?

Zdeněk je velkým přínosem a věřím, že tomu tak bude i dál. Společně řešíme spoustu věcí a do oddílu se zapojuje. Má vše jako trenér a hráč složitější, ale jde mladým příkladem.

Region| Střední Čechy

Jan Kusák: Musím mít rád všechna nářadí

5.1.2018 Kladenský deník str. 13 Kladensko/Sport
JIŘÍ NAGY

Kladno – Sportovní gymnasta, dvojnásobný mistr republiky, trojnásobný vicemistr republiky, čtyřnásobný přeborník **České obce Sokolské** ve své kategorii, nejmladší závodník v žebříčku českých gymnastů na

33. pozici, k tomu řada dalších významných úspěchů. To vše je mladičkový kladenský rodák Jan Kusák (2007).

* Proč sis zvolil právě gymnastiku?

Byla to spíš souhra náhod. Zkoušel jsem fotbal, tenis, ale moc mě to nebavilo. Tak mě rodiče přihlásili alespoň na všeobecnou tělesnou výchovu ve Švermově, odkud jsem se dostal do přípravky sportovní gymnastiky kladenského **Sokola**. Tam si naše cvičitelka Klára Palivcová všimla, že se mi cvičení daří a předčasně zařídila můj přestup do závodního oddílu, kde se mě ujal můj současný trenér Tomáš Podpěra a v začátcích mi hodně pomohl. Postupně se mně gymnastika zalíbila a teď už si svůj život bez ní neumím představit. Ale na začátku jsem si gymnastiku asi úplně nezvolil, spíš to vypadá, že si gymnastika našla mě.

* Které náradí je tvé nejoblíbenější, a na kterém musíš naopak nejvíc zapracovat?

Svoje vyloženě oblíbené náradí zatím nemám. Můj vztah k němu se mění i podle toho, jak na kterém se mi momentálně daří. Často to však bývá tak, že je moje oblíbené zrovna to, kde musím nejvíc trénovat. Samozřejmě to ovlivňuje i jaký pokrok zrovna na některém náradí udělám, jaký nový prvek se mi podaří natrénovat a zařadit do sestavy. V loňském roce jsem asi největší pokrok udělal na hrazdě, takže mám rád hrazdu. Daří se mi také na bradlech, která mě v minulosti dokázala na závodech potrápiti. Zkouším obtížné prvky na koni i na prostných, loni jsem šel závodně cukahary na přeskoku. Chtěl bych být úspěšný na všem, takže nakonec musím mít rád náradí všechna.

* Co považuješ za svůj největší úspěch?

Každý úspěch je něčím výjimečný a zajímavý, vážím si všech dobrých výsledků. Samozřejmě, že titul mistra republiky je velice cenný, a když jsem jej získal už podruhé, vím, že se něco opravdu daří. Ale stejně si asi nejvíc cením, že jsem byl na základě svých předešlých výsledků pozván na prestižní mezinárodní závod – Memoriál Jana Gajdoše. Navíc se mi na něm opravdu dařilo. S družstvem jsme získali třetí místo, nejlepší z ČR, a já se navíc na základě úspěšně zacvičených sestav zařadil do žebříčku českých gymnastů. Pro mě se tak otevřela další výzva – můžu sledovat a porovnávat svoje výkony v elitní skupině gymnastů naší země a dávat si tak cíle na další tréninková období.

* Jaký je tvůj nejbližší cíl a čeho bys chtěl dosáhnout ve vzdálenější budoucnosti?

V příštím roce bych určitě rád obhájil některé ze svých úspěšných výsledků. Trenér navíc připravuje některé změny v programu závodů a rád bych dosáhl dobrých výsledků i tam, kde jsem ještě nestrtoval. Samozřejmě mám stanovený i hlavní osobní cíl pro příští sezonu, ale ten bych raději uchoval v soukromí. Nicméně mým zásadním a hlavním výkonnostním cílem pro příští rok je, abych spolehlivě zvládal kompletní šestiboj se sedmiprvkovými sestavami. Do vzdálenější budoucnosti bych určitě rád držel krok se špičkovými gymnasty naší země tak, abych v budoucnu mohl Českou republiku reprezentovat na některém z prestižních mezinárodních závodů jako je například mistrovství Evropy, světa, případně olympiáda. Rozhovor byl redakčně upravený.

Region| Střední Čechy

1918
100
2018
SPOLÉČNÉ STOLETÍ

V Ostravě zvládli, co chtěli, v sobotu oslava narozenin

5.1.2018 Písecký deník str. 16 Sport - Jižní Čechy
KAMIL JÁŠA

Jihostroj České Budějovice chystá překvapení

České Budějovice – Volejbalisté České Budějovice přivezli z Ostravy postup. Ten si zajistili hned v prvních dvou setech. Další tři sety vyhrála domácí Ostrava. Jihočeši tak jsou už ve 4. kole ČP. „První dva sety jsme měli pod kontrolou,“ hodnotí asistent trenéra Dvořáka Tomáš Skolka.

Stavem 25:22 a 25:17 tým ztratil obavy o (ne)postupové komplikace. Jihočeši nastoupili v sestavě: Palgut, Křesťan, Michálek, Kraffer, Mach, Ondrovič – libero Kryštof. „Od třetího setu se vyměnila téměř celá sestava,“ popisuje Skolka, kudy v Ostravě vedla cesta za postupem. Do třetího setu naskočili v dresu českobudějovického týmu: Palgut, Šotola, Halaba, Fila, Todua, Ondrovič – libero Kryštof.

„Domácí hráli s nadšením, náš výkon už byl unavený.“ Podle Skolky pak někteří hráči Jihostroje nehráli tak, jak se od nich očekává v průběhu celé sezony. Je třeba ale zopakovat, že v těch chvílích už měl český mistr postup v kapse. A zápas Ostrava otočila.

V sobotu nastoupí Jihostroj ve 14. kole extraligy. „Hrajeme znovu proti Ostravě. Věřím, že zápas bude mít úplně jiný náboj. Hraje se 'o co nejlepší pozici před play off a Ostrava se pere o postup do vyřazovací části. Přes Vánoce jsme pracovali na rekondici, méně s míči a je to i trochu vidět. Pomalu se to ale zlepšuje,“ dodal Tomáš Skolka.

Na sobotní utkání dorazí také Bohumil Puffer. Věnoval se v Týně nad Vltavou kanoistice, plavání, cyklistice, člen **Sokola** (účastnil se krajských sletů), hrával také fotbal, lyžoval, aktivně se zapojil do zápasů na tenisovém kurtu a plnil roli pokladníka. Narodil se v Třebíně v roce 1918! Hráči Jihostroje pozvali muže, který v letošním roce oslaví 100. narozeniny, na zápas a přichystali pro něj i malé překvapení. „Předáme panu Pufferovi malý dárek,“ potvrdil manažer Jihostroje Robert Mifka.

Region| Jižní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 6 titulech.

Judistův cíl je jasný. Všechno směřuje k olympijskému Tokiu

5.1.2018 5plus2 str. 24 Havlíčkovobrodsko a Žďársko
JIŘÍ BÁRTA

David Pulkrábek chce na tatami zase vyhrávat. Kvůli častým nemocem si nechal vyoperovat mandle. Při snaze bojovat o svůj sportovní sen nechce nic ponechat náhodě.

BŘEZÍ NAD OSLAVOU Už je to více než sedm let od momentu, kdy žďárský judista David Pulkrábek vybojoval zlatou medaili na olympijských hrách mládeže v Singapuru. Tehdy mu bylo šestnáct let. „Velké“ hry v brazilském Riu před dvěma roky mu unikly. O to víc bude svoji pozornost směřovat na Tokio 2020.

„Na prosincovém grandslamu v Japonsku, který byl závěrečným turnajem sezony, jsem získal za postup do 2. kola nějaké body do světového žebříčku. Teď už se připravuji na sezonu, ve které začne olympijská kvalifikace. Je důležité se umisťovat na grandslamech, grand prix, mistrovství světa a dalších velkých akcích,“ říká čtyřiatřicetiletý odchovanec žďárského **Sokola** David Pulkrábek, který závodí v kategorii do 60 kilogramů.

* Jak náročné bude získat nominaci do Tokia?

Kvalifikace trvá rok a půl. Kvóta se snížila, dříve postupovalo 21 Evropanů, teď bude mít náš kontinent jen 17 až 18 míst. Proto bude velká bitka o místa. Zvažuji, jestli poletím na přípravu do Tuniska nebo Bulharska. Většinou bývá soustředění i v Japonsku, tam už jezdíme jako na chatu, mám to tam rád. Urovnal jsem si pár věcí. Studuji vysokou školu, bezpečnostně-právní obor na policejní akademii. Skloubit studium a vrcholový sport, do toho podnik, není jednoduché.

* Zůstáváte v kategorii do 60 kilogramů?

Ano, to je v mužích nejnižší váhová kategorie. Mám 62 až 63 kilo, proto už hubnutí před turnaji nebývá tak drastické jako v mládežnické kategorii.

* Využíváte k hubnutí speciální oblek jako většina judistů?

Hubnout dvě až tři kila, to je dobré. Naposledy jsem si jeden takový koupil v Japonsku. Judisté mu říkají „shazovák“ a oblékají jej častěji než sako. Můžete si ho představit jako dvoudílný neoprén. Tělo se musí dostat do zátěže a nastartovat metabolismus. I Lukáš Krpálek si hodně vytrpěl kvůli shazování, než přestoupil do té nejvyšší kategorie. Teď už je v klidu, nemusí řešit, co bude jíst před vážením.

* Předloni vám unikla olympiáda v Riu. Proč?

Reprezentant Pavel Petříkov je starší a měl i lepší výsledky, proto se dostal místo mě. Nyní chce závodit ve vyšší kategorii, aby nemusel tolik shazovat.

* Zásadní průlom se vám povedl v roce 2010 na premiérové olympiádě mládeže, kde jste získal zlatou medaili. Proč se vám zatím výrazněji nepovedlo prosadit mezi dospělými?

Nějaké medaile v dospělé kategorii ze světových turnajů mám, například loňský bronz z po I -s k ý c h Katovic, kde jsem se třetím místem nominoval na mistrovství Evropy. Na mistrovství světa jsem pak skončil třináctý. Musím si dávat pozor na chyby a je potřeba zlepšit psychiku. Na vrcholové úrovni trénují všichni podobně, ale rozhodují i maličkosti jako využití psychologa, výživového poradce nebo mentora. Mám možnost něco takového absolvovat. Když se sportovci tolik nedaří, tak má chuť to zabalit. Právě tam se odlišují ti nejlepší, kteří to nevzdají a přes to špatné se dostanou nahoru.

* Už jste měl takové myšlenky, že skončíte?

Můj smysl života je dostat se na olympiádu. Reálně můžu uvažovat jen o olympiádě v roce 2020, maximálně 2024. Ve škole jsem si udělal individuální plán a všechny síly vrhnu na judo.

* Zdá se, že tomu podřizujete všechno.

Být zdravý je nejdůležitější. Předloni jsem si nechal vytrhnout mandle, protože jsem býval hodně nemocný. Pořád někde cestuji, z tepla do z i m y, k tomu časové posuny a zapnutá klimatizace... Pak

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

přijdou situace, kdy máte natrénováno, ale dostanete angínu a ležíte, fyzický výkon jde dolů. Teď se cítím dobře, doufám, že půjdu nahoru i po sportovní stránce.

* Titul mistra republiky v uplynulé sezoně vás neuspokojil?

Pro někoho je to vrchol, pro reprezentanty spíš přípravný turnaj. Obhájil jsem titul, ale to nebyl hlavní cíl.

* Jak jste měl tréninkový program přes Vánoce?

Po návratu z Japonska jsem se těšil, že si užiju pár dní volna. Dvakrát denně trénovat, o víkendu závodit a do toho řešit zkoušky nebo věci doma je náročné. Přes svátky se posiluje, v lednu to zase začne. Chci se zaměřit i na svoji psychiku. A technika se musí trénovat pořád, není to o tom, že by se judista naučil dokonale jeden chvat. Soupeři si dokážou díky dnešním technologiím načíst toho druhého.

David Pulkrábek

- S judem začínal v šesti letech v **Sokolu** Žďár nad Sázavou. Později se s rodiči přestěhoval ze Žďáru do Březí nad Oslavou. - Jeho dědeček Jan Pulkrábek závodně boxoval. - Jeho největším mládežnickým výsledkem byl triumf na olympijských hrách mládeže v Singapuru v roce 2010 (na snímku v modrém).

- V Plzni vystudoval sportovní gymnázium a trénoval v tamním Judoclubu, nyní studuje v Praze policejní akademii. - Jeho osobním a reprezentačním trenérem je Petr Lacina. Pomáhá mu také bývalý reprezentant a olympionik Jaromír Ježek. - V uplynulé sezoně měl zápornou bilanci 8 vítězství a 11 porážek.

Regionalni mutace| 5plus2 - Havlíčkovobrodsko

Režim se mu pomstil za legie

5.1.2018 Lidové noviny str. 20 Poslední strana
JAROSLAV LÁNÍK

KALENDÁŘ HRDINŮ OSUDY, KTERÉ INSPIRUJÍ

Šestého ledna 1883 se v Nové Pace narodil Antonín Číla. Zemřel pět měsíců po svých stých narozeninách. Během svého života, věnovaného bojům za svobodu své vlasti, zažil řadu dějinných zvratů. Stejně jako stát, jehož sté výročí vzniku si v tomto roce připomínáme.

Ač vyrůstal v nuzných poměrech, jeho výtvarné nadání mu umožnilo vystudovat Uměleckoprůmyslovou školu v Praze. Současně byl nadšeným propagátorem **Sokola**. V roce 1909 přijal místo profesora kreslení a tělocviku na oděském gymnáziu.

Po vypuknutí první světové války se stal spoluzakládajícím členem České družiny. Zde uplatnil své výtvarné schopnosti při zakreslování nepřátelských pozic a kreslení map. Zúčastnil se bitvy u Zborova, bojoval na sibiřské magistrále, prošel řadou velitelských funkcí. Po návratu do vlasti byl v roce 1923 povýšen do hodnosti brigádního generála. V letech 1928 až 1934 vykonával funkci zástupce velitele Zemského vojenského velitelství v Brně. Spoluzakládal Československou obec legionářskou.

Do jeho života osudově zasáhl únor 1948. Pro Komunistickou stranu Československa byla tradice československých legií nepřijatelná – bojovaly proti sovětskému Rusku a Rudé armádě uštědřily řadu zahanbujících porážek. Z československých dějin měly zmizet jakékoli pozitivní informace o nich.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Poúnorová perzekuce se nevyhnula ani generálu Čílovi. Komunistický režim mu nemohl zapomenout, že jako zástupce velitele 3. čs. střeleckého pluku se významně podílel na dobytí Čeljabinsku, vítězně vkročil do Jekatěrinburgu a obsadil četné železniční stanice podél sibiřské magistrály. Trnemv oku mu byla i generálova činnost po roce 1945: 6. července 1947 velel průvodu legionářských pluků Prahou a šel v čele bratří-starodružiníků. Poté na Václavském náměstí pronesl před padesáti tisíci legionářů uvítací projev věnovaný prezidentovi Edvardu Benešovi, vládě a československé i zahraniční generalitě.

Antonín Mikuláš Číla (druhé jméno přijal s pravoslavím v roce 1916) byl degradován na vojína v záloze a hrozilo mu, že bude eskortován za hranice Prahy. V období pražského jara roku 1968 se mu dostalo částečné satisfakce, když mu byla vrácena hodnost brigádního generála.

Jako předseda Kruhu starodružiníků (tuto funkci zastával od roku 1945 až do své smrti) připomínal významné události z historie československých legií, zúčastňoval se pohřbů legionářů, kladl věnce a kytice k jejich hrobům. Se starodružiníky zajížděl k hrobu prezidenta T. G. Masaryka v Lánech, pravidelně se setkával s paní Hanou Benešovou. Dne 7. prosince 1974 promluvil i na jejím pohřbu.

Jeho jméno mělo upadnout v zapomnění. Až politické změny po roce 1989 umožnily legionářům opět zaujmout v dějinách českého státu místo, které jim po právu náleží.

Seriál vzniká ve spolupráci s VHÚ Praha, vychází každý pátek

Horní a Dolní náměstí v Olomouci poznám, tvrdí Vratislav Kulhánek

5.1.2018 olomouckadrba.cz str. 00 Rozhovory

Venca Tone

Škoda Auto, Motor Jikov, AAA Auto, Český svaz ledního hokeje a Robert Bosch, s těmito firmami je spojeno jeho jméno. Vratislav Kulhánek, který kandiduje na prezidenta České republiky za Občanskou demokratickou alianci, získal 23 podpisů od poslanců a senátorů, a Olomoucká Drbna si s ním povídala nejen o politice.

Cítíte se jako politik?

No, nic moc.

Když jste pro Drbnu dělal rozhovor naposledy, tak jste mimo jiné řekl, že vás lákal do senátu Babiš, na kandidátní listinu vás lákal Bělobrádek a Gazdík. Vy jste tenkrát odpovídal v tom duchu, že politika je něco neefektivního, že lepší je soukromá firma. To byl únor 2014, teď na sklonku roku 2017 jste kandidátem na prezidenta České republiky. Co se změnilo?

Ty aktivity, abych kandidoval do senátu byly v období, kdy jsem byl ještě ve Škodovce, kdy to bylo pro zúčastněné strany zajímavé. V roce 2014 byl sice rozhovor, ale celá akce proběhla ještě mnohem dříve. Nezměnilo se zásadně nic. Politiku pořád nemusím, ale také bych nekandidoval na poslance ani na senátora. Prezident je atypická funkce, není to funkce, kde je člověk závislý na stranách, ale může fungovat víceméně nad nimi nebo mimo ně. To je vcelku stravitelné, ale pokud by mi to nebylo navrženo, tak by mě to v životě nenapadlo.

Jaký je ten vnitřní motor?

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Když vám to někdo nabídne, tak si to ani neuvědomíte, ale řekl jsem si, že už jsem dosáhl všeho, čeho jsem v téhle zemi dosáhnout mohl. Nebyla tady žádná výzva, ale tohle je tedy výzva výzev. I když jsem si nedělal velké iluze, říkal jsem si, že to zkusím a půjdu do toho.

Co vnímáte jako největší problém české společnosti?

Na tohle mám oblíbenou odpověď. Nedávno to bylo máslo, teď jsou to vajíčka. Když se budete bavit s normálními lidmi někde venku, v zásadě je nebude zajímat ani kdo je předseda vlády. Uvědomil jsem si to, když jsem poslouchal rozhovor o situaci v Německu. Redaktor chtěl slyšet, že politici nejsou schopni sestavit vládu, ale odpovědí bylo, že mají běžné problémy jako, co si koupit. Z politického hlediska vytvořilo specifickou situaci to, jak dopadly volby. Některé strany nechtěly vůbec vyjednávat s Babišem, i když nabídky měly, a to je problém. Kdyby politici bývali řekli, chceme ministerstvo financí, vnitra a spravedlnosti, tak by se na něčem dohodli a byla by tu koaliční vláda, nebo by se Babiš dostal do nekomfortní situace, že se nechce o nic dělit. Teď je otázka, jestli vláda dostane důvěru a ať udělá cokoli, opozice bude proti. A to pro zem žádné terno není.

Na jaké voliče cílíte?

Na dělníky, zemědělce, hasiče, český venkov, hlavně ne pražskou kavárnu. Já jsem myslel, že to neexistuje.

A existuje?

Ano, a je to velmi provázané novináři. Jedná se o okruh lidí, který se těžko definuje. Cítíte, že to existuje, že se víceméně navzájem podporují, ale je to neprokazatelné. Já jsem do těchto kruhů nikdy nepronikl, ale ani jsem neměl zájem. Jsou to většinou rodilí Pražáci, vesměs intelektuálové. Nic proti nim nemám, ale mám pocit, že mají několik vybraných jedinců, jako jsou Fišer a Drahoš, kteří jsou pro ně akceptovatelní a které jsou připraveni podporovat. Což chápu, protože já zase doufám, že mě budou podporovat lidé z fabrik.

Myslíte, že za ní stojí některé z politických stran?

Těžko říct. Možná TOP 09, ale já si nemyslím, že je to nějak stranicky ukotvené. Je to taková amébní skupina lidí, která si možná ani neuvědomuje, že by se na ně mohl tento pojem vztahovat.

Koho jste volil v posledních parlamentních volbách?

Kdysi dávno jsem volil ANO, teď jsem samozřejmě volil ODU. Mám trochu výhrady k příliš zprivatizovanému pojetí politiky. Na druhé straně politická scéna mimořádnou šanci volit někoho jiného nedává. Kdybych nevolil ODU, asi bych volil ODS.

Kdybyste byl na místě Petra Fialy, šel byste do vlády s Andrejem Babišem?

No jasně. Nejde o to, jaké mám já zájmy nebo iluze, ale jde o zájmy celku. Všechno je ve vývoji, ale momentálně by se měla postavit rozumná vláda.

Jak byste do téhle situace jako prezident vstoupil?

Teď se do toho moc vstupovat nedá. To by se dalo, v případě zvolení, až ve fázi navrhování předsedy parlamentu a s největší pravděpodobností by došlo k novým volbám.

Jedním z vašich hlavních témat je sport. Jak je to konkrétně myšleno? Co je na českém sportu špatně?

Prakticky mizí základna. Děti sedí u počítačů a rodiče vydělávají peníze, místo, aby se jim věnovali. To je systém ekonomiky, který je daný. Dále není dostatek sportovišť a hřišť, která by byla volně přístupná. Školní budovy jsou vesměs staré a nejsou u nich kvalitní sportovní areály, které by byly dětem k dispozici i mimo školu. Když už dítě přesvědčíte, že by se sportu mělo věnovat, tak ho nemůžete samotné poslat na hřiště, protože budete mít strach, že se mu cestou něco stane.

Všechno je soustředěno na vrcholový sport a ten se týká omezeného počtu jedinců. Profesionální kluby by si na sebe měly umět vydělat. Není důvod, aby dostávaly peníze ze státního rozpočtu. Do klasického sportování jako **Sokola**, se žádné velké peníze nedávají, pak chybí motivace. Jakmile nejsou úspěchy na národní úrovni, děti nemají vzory, a nenechají se vyhecovat. Výborným příkladem je biatlon, o kterém se ani nevědělo. Stačila Soukalová, pár dalších, a najednou je to jeden z nejsledovanějších sportů a děti se hlásí na biatlon.

Orientace na výkon je daná systémem, ale ono to tak nefunguje. Dříve se u nás tlačilo více na sport, kdežto v západní Evropě se hlavně starali o to, aby finančně zotavili po válce, proto byli Rusové, Bulhaři i Češi ve sportu dobří. Časem se to otočilo, protože my jsme se dostali do fáze, že jdeme více za penězi, a na západě se zaměřili na sport.

Dříve byl také sport více organizovaný. Teď se ani neví, kdy přesně bude trénink, protože nejsou pravidelné. Těmto souvislostem se nikdo nevěnuje.

Máte rád rallye. Kdybyste se stal v březnu prezidentem, jel byste rallye?

Já bych rád, ale mám obavy, že činnost řízení auta má prezident zakázanou. Musel bych to provozovat tajně, a to v rámci rallye nejde.

Pro vás by to bylo asi trošku zklamání.

Mám ale vymyšlenou variantu, pronajal bych si okruh a tam bych si asi závodil. Na každém rohu s nějakým ostrostřelcem.

Škoda Auto, Robert Bosch, Motor Jikov, AAA Auto, Český svaz ledního hokeje. U jaké značky se vám rozbuší srdce?

Robert Bosch České Budějovice. A Škoda Auto.

A proč?

Bosch v Budějčích jsem zakládal. Napřed jsem byl jeden, pak nás bylo devadesát, a když jsem odcházel, tak nás bylo třináct set. Teď jsou jich čtyři tisíce. To je srdeční záležitost.

V jednom z rozhovorů jste byl přirovnán k šéfovi Chrysleru Lee Iacocovi. Je to správné přirovnání?

Myslím, že ne, to bych si ani netroufl. Iacocca vytáhl Chrysler z průšvihů, já jsem Škodovku zdědil v dobrém stavu a pomohl jsem jí dostat se o něco výš. V tom je kvalitativní rozdíl.

Je tady jedna podobnost. Iacocca uvažoval o kandidatuře na prezidenta Spojených států Amerických a tvrdil, že vést Chrysler je větší námaha než vést spojené státy. Platí to i v českém pojetí, vést Škodu je složitější než vést Českou republiku jako hlava státu?

Myslím, že ano, protože je rozdíl mezi exekutivní funkcí a víceméně reprezentativní funkcí, která hraje velmi výraznou roli v určitých periodách. Třeba, když se sestavuje vláda, ale jinak to není dennodenní péče o fabriku.

Kdo by byl tiskovým mluvčím Vratislava Kulhánka?

Tiskovým nevím, ale šéfem tiskového odboru by byl Vláďa Šulc, bývalý šéf Public Relations ve Škodovce.

A kancléřem?

Každopádně žena, neřeknu která, ale mám představu o dvou. Chce to změnu a s ženským faktorem by to mohlo fungovat.

Jak se na vaši kandidaturu dívá vaše partnerka?

Moje partnerka by se bez toho obešla, jakékoliv televizní hovory v ní vzbuzují děs a hrůzu, ale myslím, že by se s tím srovnala. Situaci sleduje a svými věčnými starostmi mě trochu stresuje.

Vaše partnerka je z Jeseníků, vy jste z Českých Budějovic. Jaký vztah máte k Olomouci?

Když jsem spadnul do Občanské demokratické aliance, tak jsem potkal člověka, který mě zaujal. Kromě toho dcera mé partnerky končila gymnázium, a protože hrála jako juniorka první ligu, tak zjistila, že nezbytně nutně musí do Olomouce. Dělalala přijímačky na vysoké školy v Olomouci a Praze, ale nakonec usoudila, že do Nuslí je to blíž.

Poznáte jako Jihočechem Horní a Dolní náměstí v Olomouci?

Ale jo.

Proč by vás měli lidé zvolit?

Mám celkem slušnou historii, v porovnání s ostatními. Mám smysl pro kolektiv a celý život jsem byl ve fabrice, kde jsem si na sebe musel vydělat. Také jsem byl celý život mezi lidmi a vím, co by je mohlo zajímat.

URL| <https://www.olomouckadrbna.cz/rozhovory/6950-horni-a-dolni-namesti-v-olomouci-poznam-tvrdivratislav-kulhanek.html>

Letiště pomůže firmám i rozvoji turistického ruchu, říká hejtmanka

4.1.2018 budejovice.IDNES.cz str. 00 Budějovice / Budějovice - zprávy
MF DNES, Lukáš Marek

Dálnice D3 k hranicím bude až v roce 2030 a českobudějovické letiště potřebuje další aktivity, aby bylo úspěšné. I to říká ve velkém rozhovoru pro MF DNES jihočeská hejtmanka Ivana Stráská z ČSSD.

Začala poslední etapa modernizace Letiště České Budějovice. Při slavnostním zahájení prací celkem logicky každý mluvil pozitivně. Kde ale všichni řečníci brali jistotu, že bude areál prosperovat? Stačí se podívat, jak dnes fungují ostatní regionální letiště v republice.

Je třeba říct, že celou dostavbu, od doby, kdy jsme areál převzali od armády, provází mnoho pochybností. První kroky, které se udělaly v době, kdy se ještě počítalo s evropskými penězi, byly skutečně optimistické a velkorysé. Když jsme se k tomu dostali my, už se investovalo hodně peněz. Proto bylo těžké rozhodnout, zda pokračovat, nebo to zmařit. Působila jsem sice jako radní v jiné oblasti, ale objela jsem si letiště v republice a mluvila s lidmi z branže, abych našla racionální důvod pro další pokračování projektu. Nakonec zvítězila varianta dokončení modernizace.

To ovšem nezdůvodňuje, zda bude areál dobře fungovat.

Samozřejmě, že hledáme další doprovodné aktivity, které letiště pomohou spolufinancovat. O tom, že bude živé jen z létání, mám poměrně vážnou pochybnost. I proto jsme se rozhodli koupit kolem areálu další pozemky za 150 milionů korun. Pokud bude mít letiště nějaký benefit, tak to bude právě tohle. Přemýšlíme, jak vyřešit kvalitní dopravní napojení, což by přidalo další body navíc oproti ostatním. Vede tam například železniční vlečka.

A jaký důvod pro pokračování projektu jste našla?

Žijeme stále rychleji, přesouváme se na větší vzdálenosti a míříme k rychlejší, tedy letecké dopravě. Od firem působících v Budějovicích slyším, jak je to potřebné i pro jejich kontakty. Slyším, že je to potřebné i pro turistický ruch a mohlo by být výhodné pro Lipensko, Český Krumlov. To jsou ty argumenty. Pak je na nás, jestli se nám podaří přivést zajímavé lety.

Mezi doprovodné aktivity počítáte třeba vznik nějakého překladiště zboží?

Určitě to souvisí s logistikou, ale mohlo by to být zajímavé i pro firmy, které by na volných pozemcích mohly mít své zázemí.

Navštívil jsem dolní areál budějovické nemocnice, který postupně přestane být nemocnicí. Budovy nejsou úplně v dobré formě. Přemýšlíte nad jejich budoucím využitím?

Nápady byly různé. Mluvilo se o tom, že by tam mohly být krásné galerie a depozitáře. Myslím si, že jsou to velmi lukrativní prostory a zajímavé místo. Uvažovali jsme i studentském kampusu, o využití pro školství či sociální oblast.

A kontaktovali jste třeba univerzitu, zda by měla zájem?

Při schůzkách, které mám se zástupci mnoha zařízení, se o tom bavíme vždycky. Někteří zájem mají.

Kdy budete opravdu řešit, co s areálem dál?

Podle mě v roce 2021 až 2022. Takže ještě máme čas. Není to věc, o které lze rozhodnout během týdne. I proto diskutujeme a hledáme možnosti řešení.

Už jsem slyšel i o vzniku lékařské fakulty, která by tam pak mohla sídlit. Je to velké sci-fi?

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Zatím to je sci-fi, ale také možná naděje a sen, že by Budějovice něco takového měly. A zasloužily by si to. Zřídili jsme pracovní skupinu, jež se má zabývat kroky, které je nutné udělat. Zatím se nám na cestu spíš valí překážky, je to složité. Je to velká zodpovědnost. Můžeme se podívat na Ostravu, kde také fakulta vznikala. Velký problém může být personální, protože na předměty musí být natolik kvalifikovaní lidé, aby fakulta dostala akreditaci a měla úroveň.

Kraj má v regionu celou řadu nemovitostí, které jsou opuštěné. Jsou to školské budovy, zámeček, kde byl domov pro seniory, a další. Je přece škoda, že nemají využití. Není lepší je prodat?

Problém to je a bude vždy. Máme systém, že když někdo opouští budovu, existuje plán, co dál. Objekt se nabídne odborům k možnému využití, udělá se takové kolečko. Pak je možné nabídnout budovu státním institucím, obcím. Vždy se i o opuštěnou nemovitost příslušný odbor stará. Někdy to však může být břemeno. Zámeček může být krásný, ale pro poskytování sociální služby zcela nevhodný. Někdy to může trvat až osm let, než se to podaří vyřešit. I dnes několik takových objektů máme.

Když třeba obec projeví zájem?

Pokud bude záměr využití smysluplný, tak jsme připraveni se budovy zbavit za slušné peníze. Někdy ale prodej není rozumný. Časem se může ukázat, že pro objekt nalezneme novou náplň. Z volných míst mě napadá třeba Pístina na Jindřichohradecku, kde budeme hledat někoho, kdo by si tam koupil náš areál. Pak mohu uvést Tučapy, kde má o náš objekt zájem obec. Vždy jde o to, aby měla budova smysluplné využití a nestala se z ní například ubytovna.

Pak je tu opačný případ, kdy naopak kraj nové prostory hledá. Mám na mysli třeba nové zázemí pro Jihočeskou filharmonii. Bylo to velké téma, ale mám pocit, že hodně utichlo.

Myslím, že je to ve stavu, jak jste řekl. Jsou zde nějaké úvahy, ale není to úplně na pořadu dne.

Budova sloužila do roku 1989 jako Muzeum dělnického revolučního hnutí jižních Čech. Před ní stojí kámen dovezený z Novohradských hor, který váží 114 tun.

Aktuální je naopak modernizace a dostavba Jihočeské vědecké knihovny v Budějovicích. Stihl kraj požádat o dotaci?

Dotáční program běžel do konce roku, ale narazili jsme na problémy, které jsme řešili za pochodu. Musím poděkovat panu senátorovi Jaroslavu Větrovskému, jenž nám pomohl třeba s pozemkem, který byl státu. Trochu se nám ulevilo, když se povedlo v Praze vyjednat prodloužení termínu o měsíc, takže požádat stihneme.

Pokud se vše podaří, bude to pozitivní věc, která je na první pohled vidět. Pokud byste vy mohla rozhodnout o nějaké stavbě, do které by se Jihočeský kraj pustil, jaká by to byla? Co regionu chybí?

Hodně se mluví třeba o akvaparku, dále o science centru, které by zajímavě prezentovalo vědu. Centrem se zabýváme a máme i uzavřené memorandum o spolupráci s dalšími partnery. Akvapark je jistě pro občany zajímavý, ale je to spíše záležitost města než kraje.

A co divadlo a zapojení kraje?

Mluvila jsem s ředitelem Jihočeského divadla Lukášem Průdkem, který nastínil představu, že by mělo být vsutku jihočeské, nejen města České Budějovice. Moc jsem ho nepotěšila, kraj nemá prostředky, aby je vkládal do cizího majetku. Mluvili jsme i o nové budově divadla na budějovickém Mariánském náměstí. Určitě to nebyla poslední diskuse, ale automaticky to neznamená, že do něčeho takového kraj vstoupí.

Jistě je představ ještě více.

Jednala jsem se **sokoly** v Budějovicích o obnově stadionu, získali zřejmě dotaci od ministerstva školství a řešíme, zda jsme jim my i město schopni pomoci. Pak je tu samozřejmě Rejnok (Koncertní a kongresové centrum Antonína Dvořáka v Budějovicích, pozn. red.). Obrovský a zajímavý projekt, který by přesáhl dimenze kraje i republiky. Otázka je, zda je takové zařízení schopné se uživit. A to nemluvím o nákladech na stavbu.

Rejnok není uzavřená věc?

Není, ale nikde není řečeno, že bude kraj do projektu investovat. To říkám zcela otevřeně. Taková záležitost by měla být rozhodnutím celého zastupitelstva a myslím, že nejen prostou většinou. Bavíme se o hodně velkých číslech, která budou přesahovat jedno i dvě volební období. Musí proto panovat široká shoda.

Ale spoustu let se kolem Rejnoka jen přešlapuje. Co se musí stát, aby se to změnilo?

Zabýváme se tím. Vyžádala jsem si studii udržitelnosti a dalšího financování projektu. Potřebujeme přípravu, abychom mohli zasvěceně diskutovat.

Opakovaně jste zmínila společně kraj a Budějovice. Jak funguje spolupráce?

Myslím, že v tomto případě není rozhodující, kdo je z jaké strany. Možná jsem příliš optimistická, ale po sestavení nové koalice na kraji se spolupráce s městem nezhoršila.

K tomu jsem se chtěl dostat. Dění na kraji bylo vloni opravdu turbulentní. Rozpadla se koalice, skončil hejtmán Jiří Zimola. Teď ČSSD vládne společně s lidovci, uskupením Pro jižní Čechy a Jihočechy 2012. Jak to z vašeho pohledu funguje?

Myslím, že to můžeme hodnotit podle hlasování, ne podle toho, co se povídá. Koalice prosadila vše, co potřebovala, to jsou hmatatelné výsledky. Ale snažím se spolupracovat i s ostatními, ne jen s nejtěsnější většinou. Myslím, že se situace uklidnila a pracujeme věcně.

Jak moc a v čem se liší hejtmanka Ivana Stráská od svého předchůdce Jiřího Zimoly?

Vyplývá to už z toho, že jsem žena. I když mi jeden kolega řekl, že mám mozek jako chlap. Myslím, že muži jsou razantnější a jdou tvrději za svým cílem. Já se snažím více komunikovat a situaci zklidnit. To je asi ta odlišnost. Asi působím klidněji.

A funguje to a pomáhá při jednáních?

Doufám, že ano. Na zastupitelstvu už nejsou tak tvrdé a osobní výstupy. Nenapadáme jeden druhého. Snažíme se bavit věcně. Nemusíme spolu souhlasit, ale měli bychom k sobě být korektní.

Před nedávnem jste jednala s rakouským velvyslancem. Předpokládám, že jste mluvili i o dálnici D3. Víím, že kraj rychlost stavby přímo neovlivní, ale jak při podobném setkání takovému člověku vysvětlíte, proč to jde u nás tak pomalu?

Musím říct, že všichni rakouští velvyslanci jsou velmi dobře informovaní, jak to u nás probíhá. Všichni se vždy velmi zajímají o stavbu dálnice. My jsme mluvili i o železničním koridoru a dalších silnicích. Budeme postupovat jako doposud a tlačit jižní Čechy dopředu v orgánech, které rozhodují. To je jediné, co můžeme. Pak ještě můžeme pomoci s výkupem pozemků, což jsme také dělali.

A máte osobní tip, kdy bude hotová D3 alespoň k rakouským hranicím, bez středočeské části? Slibovali nám rok 2021, pak 2023.

První termín jsem slyšela od tehdejšího premiéra Špidly, a byl to rok 2013. Dnes máme začátek roku 2018 a jsme s D3 teprve u Budějovic. Z úst povolného člověka jsem slyšela termín kolem roku 2030 a myslím, že je realistický. V případě celé D3 jsme mluvili o roce 2033.

URL| https://budejovice.idnes.cz/ivana-straska-hejmantka-letiste-rozhovor-fgt-/budejovice-zpravy.aspx?c=A180102_373600_budejovice-zpravy_epkub

Letošní slet bude mít mimořádný význam

3.1.2018 Frýdecko-místecký a třinecký deník str. 15 Sport
MICHAL KÁVA

Nejvyšší představitelka **České obce sokolské**, starostka Hana Moučková, říká:

Začátek července letošního roku bude v Praze patřit nejmasovější sportovní akci, která se na území Česka koná, všesokolskému sletu. O počátcích příprav na událost, které se v tradičních společných skladbách zúčastní na 16 tisícovek cvičenců, ale i o peripetiích při shánění vhodného stadionu, vypráví starostka **České obce sokolské** Hana Moučková.

* Kdy začaly přípravy na všesokolský slet?

Téměř ihned po skončení sletu předešlého. Vlastní faktické přípravy na XVI. všesokolský slet začaly v roce 2016 a čím více se blížíme červenci 2018, tím jsou intenzivnější. Problematika je velice široká, museli jsme nalézt a zajistit vhodnou lokalitu, pracovali jsme a stále intenzivně pracujeme na materiálním, logistickém, bezpečnostním i finančním zabezpečení. Zajištění stadionu v Edenu bylo a je naprosto klíčovým okamžikem, od kterého se odvíjí většina dalších aktivit.

* Zmínila jste stadion v Edenu. Byla jednání složitá?

Hledali jsme jinou vhodnou lokalitu než Strahov již v roce 2012. Tehdy jsme slavili 150. výročí založení **Sokola**, Eden byl pro nás důstojným stánkem k těmto oslavám. Očekávali jsme, že se stejným způsobem domluvíme i pro slet v roce 2018. Situace se ale změnila, stadion má nového vlastníka. Jednání probíhala více než rok a byla nesmírně složitá. Nakonec vše dopadlo dobře, lokalitu i okolní prostory jsme získali a nyní jsou již připravovány smlouvy.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

* Za domluvu **sokolů** s majiteli stadionu v Edenu se přimlouval i prezident Miloš Zeman. Jak jste jeho pomoc vnímala?

Velice oceňuji skutečnost, že hlava státu vnímá XVI. všesokolský slet v roce stého výročí založení samostatného státu Čechů a Slováků jako velmi významnou událost. Je to pro nás čest.

* Měli jste připravené i jiné varianty, kdybyste se v Edenu nedohodli?

Udělalí jsme si v Praze monitoring vhodných lokalit se zázemím pro takovou akci, jakou všesokolský slet je, a stadion v Edenu byl téměř jedinou vyhovující lokalitou. Každá jiná možnost vykazuje určité nedostatky či rizika a bezpečnost cvičenců je pro nás naprosto zásadní. Byli jsme například úžasně přijati na stadionu Sparty na Letné. Vnímala jsem vše velice pozitivně a vážila si přístupu, ovšem ani tento stadion se pro slet nehodí – má totiž příliš úzké průchody na plochu a pro tisíce cvičenců, kteří se musí mezi skladbami na ploše velmi rychle vyměnit, by bylo mimořádně obtížné a možná i nebezpečné je používat. Juliska je také hezký stadion, ale není tam prakticky žádné zázemí. Když vše sečtu a podtrhnu, tak Eden, jakožto krásný moderní stadion, je pro nás jediným řešením.

* O Strahově se asi v dnešní době už vůbec nedá mluvit...

Velký stadion patřící Spartě je pro naši scénu a aranžmá nevyhovující, Stadion Evžena Rošického je v havarijním stavu.

* Význam sletu je o to větší, že proběhne v roce stého výročí založení československého státu. Souhlasíte?

Slet se koná jednou za šest let a je pokaždé velkým svátkem. Význam sletu v letošním roce je ovšem nebývalý v tom, že republika slaví krásné stoleté výročí. **Sokolové** měli společně s legionáři nezastupitelné místo při utváření státu i při jeho obraně, což mnoho z nich stálo život. Výročí vzniku státu, s nímž jsou **sokolové** tak těsně spojeni, dává akci ohromný význam.

* Jakou očekáváte účast na závěrečné akci v Edenu?

Velmi vysokou, včetně řady cvičenců ze zahraničí. Vystoupí nejen sokolské organizace, ale i nesokolské, se kterými dlouhodobě spolupracujeme. Předpokládáme účast okolo 18 500 cvičenců, z toho více než 2500 ze zahraničí. Hromadných skladeb se zúčastní kolem 15 tisíc cvičenců ve dvou programech. Co se týká diváků, očekáváme, že všechny hlavní programy – hromadné sklady, **Sokol** Gala i divadelní představení – budou navštíveny podobně jako na předešlém sletu. Tehdy přišlo více než třicet tisíc diváků.

* Nenabouraly vaše plány a přípravy problémy s financováním sportu, které vypukly během loňského roku?

Uplynulé období bylo velmi krušné. Od začátku loňského roku do září jsme neobdrželi od našeho poskytovatele poskytoposkytoani dotací (MŠMT) korunu. Bylo třeba přijmout řadu omezení, abychom těžké období zvládli. Ale nechci si stěžovat. V závěru letošního roku jsme nakonec získali veškeré dotační tituly, o které jsme žádali. Problematický byl Program IV, ze kterého měly plynout finance na opravy a provoz sportovišť, a některé sportovní subjekty nebyly schopny tyto prostředky dle upravené metodiky přijmout. **Česká obec sokolská** má takové legislativní uspořádání, díky kterému jsme uspěli i v tomto programu – samozřejmě, že nikoliv na úkor někoho jiného, jak bylo některými médii prezentováno. Pokaždé si můžeme říci, že bychom rádi dostali víc finančních prostředků, ale to je

obvyklé. Ocenili bychom však, aby byl celý systém financování sportu stabilnější a předvídatelnější, což je pro koncepci spolku či organizace zásadní. Věřím, že letošní rok bude lepší.

Region| Severní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 5 titulech.

Příští rok chtějí dořešit sokolovnu a zámek

3.1.2018 Týdeník Domažlicko str. 02 Týdeník Domažlicko
(stu)

Kout na Šumavě

"Věřím, že do konce roku se situace nějakým způsobem dořeší," zněla před nedávnem slova koutského starosty Václava Duffka, který usiluje o odkoupení místní sokolovny do majetku obce.

Uplynul téměř celý měsíc, situace je ale stále stejná. Stav, který se řeší minimálně od října roku 2017, se žádným zásadním způsobem kupředu nehýbe, pouze se odkládá jeho řešení. Dalším termínem, kdy by se záležitost měla projednávat, je únor 2018. Důvodem zdržení jsou údajně blíže neznámé formality týkající se převodu majetku ČOS do majetku obce Kout na Šumavě.

"Bylo nám řečeno, že jejich (ČOS) předsednictvo odkup sokolovny zatím neschválilo a budou o věci ještě jednat v rámci svých organizačních záležitostí. Informace máme takové, že věc je na 99 procent schválena, nicméně musí dojít ještě k řešení technických formalit v rámci ČOS," cituje vyjádření ze strany vlastníka koutský starosta. Zároveň doplnil, že se věc bude řešit začátkem nového roku, tedy v lednu a únoru. "V těchto měsících by se měl údajně uskutečnit i samotný prodej sokolovny," míní Duffek. Sokolovna však není jedinou záležitostí, kterou obec již delší dobu řeší. Nějakou dobu se snaží prodat místní zámek. Ani v tom prý zatím nedošlo k žádnému výraznějšímu pokroku. "Zájemců o zámek bylo už poměrně dost, bohužel se ho zatím nepodařilo prodat, prostě zatím nemáme konkrétní výsledky. Věřím, že v roce 2018 se situace hne kupředu, obec tato věc celkem tíží," uzavřel Duffek. Hlavním úkolem nastávajícího roku v Koutě bude průtah obcí. Podle slov starosty by v obci měly být vybudovány nové chodníky v místech, kde ještě nejsou, naopak v místech, kde se již nacházejí, bude provedena jejich oprava včetně obrubníků. "Naším cílem je zrealizovat tuto akci ve druhé polovině roku 2018," prozradil plány do budoucna starosta. V Koutě na Šumavě prý také dojde ke zvelebení prostranství před pivovarem a k vysazení nového stromořadí.

„Záležitost sokolovny by se měla znovu projednávat v únoru.“ koutský starosta

Foto popis| SOKOLOVNA, o kterou usiluje obec Kout na Šumavě, je majetkem **České obce sokolské** (ČOS).

Region| Západočechy

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Sokolové si sletem připomenou století republiky

2.1.2018 Benešovský deník str. 15 Deník 2018 - Červenec

MICHAL KÁVA

Všesokolský slet patří mezi nejtradičnější a nejmasivnější sportovní akce u nás. Koná se jednou za šest let a ten letošní bude mít speciální nádech. Koná se totiž v roce, kdy slavíme sto let od vzniku samostatného Československa.

„Význam sletu v roce 2018 je nebyvalý v tom, že republika slaví krásné stoleté výročí. **Sokolové** měli společně s legionáři nezastupitelné místo při utváření státu i při jeho obraně, což mnoho z nich stálo život. Výročí vzniku státu, s nímž jsou **sokolové** tak těsně spojeni, dává akci opravdu ohromný význam,“ říká nejvyšší představitelka **Sokola**, starostka Hana Moučková.

Tradičním domovem sletu byl stadion na Strahově. Ten je ale v tak zchátralém stavu, že už při minulém setkání v roce 2012 se musela hledat náhradní varianta. Ta se našla ve vršovickém Edenu, kde bude gradovat velké finále i tentokrát za účasti tisícovek cvičenců při společných skladbách. Ovšem aktuální dohoda se nerodila snadno, jelikož stadion koupil společně s klubem nový čínský vlastník.

„Jednání probíhala více než rok a byla pro nás nesmírně složitá. Nakonec vše dopadlo dobře, lokalitu i okolní prostory jsme získali a nyní jsou již připravovány smlouvy,“ těší starostku Moučkovou. Za to, aby se slet i tentokrát konal v Edenu, se přimlouval i prezident Miloš Zeman.

„Velice oceňuji skutečnost, že hlava našeho státu vnímá XVI. všesokolský slet v roce 100. výročí založení samostatného státu Čechů a Slováků jako velmi významnou událost. Je to pro nás ctí,“ říká Moučková. Velkého finále by se mělo na vršovickém stadionu zúčastnit kolem šestnácti tisícovek sportovců, na oba závěrečné dny by se do Edenu mohlo prodat na 20 tisíc vstupenek.

Ovšem zajímavé to nebude pouze přímo na stadionu, doprovodné programy jsou u Všesokolského sletu tradicí. „V první červencový den vše odstartuje průvod Prahou. Společenským zahájením téhož dne bude večer v Národním divadle při představení Našich furiantů v podání sokolského ochotnického Divadla pod Petřínem a v O2 areně proběhne akce **Sokol** Gala, kde představíme náš výkonnostní sport. Během celého týdne proběhne rovněž několik významných výstav a třeba i mezinárodní seminář,“ přibližuje Hana Moučková nabitý červencový sletový týden.

Region| Střední Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 10 titulech.

Co nás čeká v červenci? Osa Vary–Vítkovice. Červenec je měsícem festivalů

2.1.2018 denik.cz str. 00 Česko

Stanislav Šulc, Gabriela Kovářiková, Michal Káva

Česká festivalová sezona probíhá téměř celý rok a nabídne několik desítek, ne-li stovek hudebních, filmových a divadelních přehlídek všech velikostí. Vrcholem je červenec, kdy se konají největší tuzemské přehlídky – Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary a Colours of Ostrava v Dolních Vítkovicích.

Obě populární akce se v posledních letech těší oblibě rekordního počtu návštěvníků. Karlovarský festival loni přivítal téměř 14 tisíc akreditovaných diváků a vydalo se více než 140 tisíc vstupenek. Ostravský festival od roku 2016 neuvádí návštěvnost v celkových číslech, ale loni i předloni byla okamžitě vyprodána veškerá kapacita.

ZMĚNY I PRVNÍ HVĚZDY

Informace o letošních ročnících přehlídek zatím nejsou příliš bohaté. Jisté ale je, že 53. ročník MFF KV odstartuje 29. června a slavnostní závěrečný večer s předáním cen proběhne 7. července. Organizátoři v tuto chvíli finalizují výběr filmů, které se festivalu zúčastní. A také prozradili, že se jedna z hlavních sekcí promění. „Karlovarský festival posiluje snahu být mostem mezi Západem a úspěšnými východoevropskými filmy. V následujícím ročníku se proto soutěžní sekce Na východ od Západu nově otevírá také filmům z teritorií Blízkého východu,“ uvádějí organizátoři.

„Vidíme velký potenciál mezi mladými filmaři z Blízkého východu a rádi bychom jim podali pomocnou ruku na začátku jejich kariéry,“ řekl umělecký ředitel Karel Och.

Colours of Ostrava se letos uskuteční již posedmnácté. V areálu Dolních Vítkovic se hudba rozezní od 18. do 21. července. Organizátoři již začali zveřejňovat jména letošních účinkujících. K hlavním hvězdám zatím patří syn Boba Marleyho Ziggy, islandský skladatel filmové hudby Jóhann Jóhannsson nebo elektronický kouzelník Jon Hopkins. Další jména budou následovat.

Vedle velkých festivalů se v červenci uskuteční ještě další festivaly. Z filmových uvedme především stále populárnější Letní filmovou školu v Uherském Hradišti (27. července až 5. srpna). Z hudebních to zase je Rock for People (4. až 6. července), kam zavítají britské superhvězdy Prodigy.

Pelíšek Fest (30. 6. až 1. 7.)

Mighty Sounds (13. až 15. 7.)

Boskovice (5. až 8. 7.)

Creepy Teepee (6. až 8. 7.)

Obscene Extreme (18. až 22. 7.)

Rozmarné léto (21. 7.)

Masters of Rock (12. až 15. 7.)

Symbolic (4. až 7. 7.)

Benátská (26. až 29. 7.)

Sázava Fest (26. až 28. 7.)

A na co dalšího se můžeme těšit?

Sokolové si sletem připomenou století republiky

Všesokolský slet patří mezi nejtradičnější a nejmasivnější sportovní akce u nás. Koná se jednou za šest let a ten letošní bude mít speciální nádech. Koná se totiž v roce, kdy slavíme sto let od vzniku samostatného Československa.

„Význam sletu v roce 2018 je nebyvalý v tom, že republika slaví krásné stoleté výročí. **Sokolové** měli společně s legionáři nezastupitelné místo při utváření státu i při jeho obraně, což mnoho z nich stálo život. Výročí vzniku státu, s nímž jsou **sokolové** tak těsně spojeni, dává akci opravdu ohromný význam,“ říká nejvyšší představitelka **Sokola**, starostka Hana Moučková.

Tradičním domovem sletu byl stadion na Strahově. Ten je ale v tak zchátralém stavu, že už při minulém setkání v roce 2012 se musela hledat náhradní varianta. Ta se našla ve vršovickém Edenu, kde bude gradovat velké finále i tentokrát za účasti tisícovek cvičenců při společných skladbách. Ovšem aktuální dohoda se nerodila snadno, jelikož stadion koupil společně s klubem nový čínský vlastník.

„Jednání probíhala více než rok a byla pro nás nesmírně složitá. Nakonec vše dopadlo dobře, lokalitu i okolní prostory jsme získali a nyní jsou již připravovány smlouvy,“ těší starostku Moučkovou. Za to, aby se slet i tentokrát konal v Edenu, se přimlouval i prezident Miloš Zeman.

„Velice oceňuji skutečnost, že hlava našeho státu vnímá XVI. všesokolský slet v roce 100. výročí založení samostatného státu Čechů a Slováků jako velmi významnou událost. Je to pro nás ctí,“ říká Moučková.

Velkého finále by se mělo na vršovickém stadionu zúčastnit kolem šestnácti tisícovek sportovců, na oba závěrečné dny by se do Edenu mohlo prodat na 20 tisíc vstupenek. Ovšem zajímavé to nebude pouze přímo na stadionu, doprovodné programy jsou u Všesokolského sletu tradicí. „V první červencový den vše odstartuje průvod Prahou. Společenským zahájením téhož dne bude večer v Národním divadle při představení Našich furiantů v podání sokolského ochotnického Divadla pod Petřínem a v O2 areně proběhne akce **Sokol** Gala, kde představíme náš výkonnostní sport. Během celého týdne proběhne rovněž několik významných výstav a třeba i mezinárodní seminář,“ přibližuje Hana Moučková nabitý červencový sletový týden.

Atraktivnější boj o titul? Češi mění podobu fotbalové ligy

Přišla vám česká fotbalová liga fádni? Pokud ano, oslavujte: od příštího ročníku chystají funkcionáři takovou revoluci, že z toho možná úžasem padnete na trávník. Připravte se na to, že nejvyšší tuzemská soutěž nebude znát vítěze a sestupující po odehrání třiceti kol jako dosud, ale později. Dojde na baráž, při níž se také rozhodne o atraktivních místech v evropských pohárech (podobně fungují ligy v Belgii nebo Polsku). Co je asi nejpodstatnější? Podzimní část začne 21. července a skončí až osm dní před Štědrým dnem. Kratší bude i zimní pauza.

Nejdelší zatmění Měsíce v tomto století

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Astronomickou událostí roku je zatmění Měsíce. Dojde k němu v pátek 27. července a bude ho možné sledovat i u nás. Půjde o nejdelší úplné zatmění Měsíce v tomto století. V Čechách se jedná o první viditelné zatmění po třech letech. Průchod Měsíce geometrickým středem zemského stínu proběhne v ČR vysoko nad obzorem. Na tentýž den je také hlášen mimořádně jasný Mars. Lidé tak budou moci pouhým okem porovnat velikost obou těles.

Filmová Mamma Mia! se vrací

Naoko znovu řecké kulisy, konkrétně Kalokairi, v reálu však chorvatský ostrov Vis. Tam vzniklo pokračování úspěšného hitu Mamma Mia! 2, které vstoupí do kin 19. července. Štáb Ola Parkera dal přednost levnější destinaci s neméně poetickou ostrovní přírodou. Před kameru se vrátili Meryl Streepová, Amanda Seyfriedová, Pierce Brosnan, Colin Firth i Stellan Skarsgård, přibyla Lily Jamesová. Příběh založený na skladbách kapely ABBA se mj. vrátí do minulosti Donny a jejich tří milenců.

Letní shakespearovské slavnosti, zdroj divadelních zážitků

Po roce se do prostoru před Míčovnou v Královské zahradě Pražského hradu vrátí Letní shakespearovské slavnosti. Přesunuly se tam vloni z důvodu rekonstrukce Nejvyššího purkrabství Pražského hradu, kde se tradičně konaly. Přehlídka potrvá až do začátku září, těšit se na ni lze i v Brně, Ostravě a Bratislavě. Premiérový titul představí pořadatelé až v průběhu jarních měsíců.

Léto ve znamení rocku

První červencový den zavítá do vysočanské O2 areny rocková kapela z 90. let Pearl Jam. Vrací se sem po šesti letech. O den později se v brněnské DRFG areně představí rockoví veteráni Deep Purple, kteří loni navštívili Prahu s nově vydanou deskou Infinite.

URL| https://www.denik.cz/z_domova/osa-vary-vitkovice-cervenec-je-mesicem-festivalu-20180102.html

Před 50 lety začalo Pražské jaro, pokus o obrodu socialismu

2.1.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage

Echo24, ČTK

Odvoláním tehdejšího prezidenta Československa Antonína Novotného z funkce šéfa komunistické strany, tedy prvního tajemníka ÚV KSČ, a zvolením Alexandra Dubčeka na jeho místo 5. ledna před 50 lety prakticky začalo tzv. Pražské jaro. Pokus o „socialismus s lidskou tvář“ však v srpnu 1968 zastavila invaze armád Varšavské smlouvy vedených Sovětským svazem a v Československu začalo dlouhé normalizační období.

Odvoláním tehdejšího prezidenta Československa Antonína Novotného z funkce šéfa komunistické strany, tedy prvního tajemníka ÚV KSČ, a zvolením Alexandra Dubčeka na jeho místo 5. ledna před 50 lety prakticky začalo tzv. Pražské jaro. Pokus o „socialismus s lidskou tvář“ však v srpnu 1968 zastavila invaze armád Varšavské smlouvy vedených Sovětským svazem a v Československu začalo dlouhé normalizační období.

Předpoklady vzniku obrodného procesu zrály od začátku 60. let a souvisely s prohlubující se krizí ekonomiky, s kritikou poválečného stalinismu a s celkovým mezinárodním uvolněním politické atmosféry.

Uvnitř vládnoucí komunistické strany se vedle konzervativního vedení v čele s Antonínem Novotným stále hlasitěji ozývalo umírněnější křídlo, jehož představitelé si uvědomovali potřebu reforem.

V červnu 1967 na sjezdu Československého svazu mládeže a zejména pak na sjezdu Svazu československých spisovatelů zazněly hlasy požadující pluralitu názorů a kritizující politiku vládnoucí KSČ. Důkazem stupňující se nervozity vládnoucího režimu byly také strahovské události v říjnu 1967, kdy proti studentům protestujícím proti výpadkům elektřiny na vysokoškolských kolejích v Praze na Strahově tvrdě zasáhla policie.

Na změnu atmosféry ve společnosti se komunisté snažili zareagovat a výsledkem bylo odvolání Novotného z funkce prvního tajemníka a zvolení slovenského politika Alexandra Dubčeka na jeho místo. Šestačtyřicetiletý Dubček dokázal spojit názorové proudy ve straně, získal spontánní podporu veřejnosti a stal se symbolem celého obrodného procesu.

V březnu 1968 pak rezignoval Novotný i na úřad prezidenta, v němž jej nahradil hrdina druhé světové války generál Ludvík Svoboda. Novým premiérem se stal Oldřich Černík a v čele parlamentu stanul Josef Smrkovský. Zásadním impulzem ke změnám byl dubnový Akční program KSČ, který definoval koncepci reformy nejen po stránce politické a společenské, ale také ekonomické (například zavedení náznaků tržního hospodářství).

Noví politici v čele státu zůstávali navzdory svým reformním úmyslům stále představiteli komunistické moci a jejich cílem nebyla skutečná demokracie, ale socialismus s „lidskou tvář“. I opatrné reformy se ale komunistům postupně vymykaly z rukou. V atmosféře celkového uvolnění rychle obnovovaly svou činnost společenské organizace a církve (legionáři, **Sokol**, Junák, nekomunistický odboj z druhé světové války a další) a vznikaly nové a protikomunisticky orientované organizace (KAN, K 231). Byla zrušena cenzura a zahájeny rehabilitace obětí komunistických represí z 50. let.

Tento vývoj však vyvolával nelibost konzervativních sil v KSČ a především narazil na odpor Kremlu. Nejvyšší představitelé SSSR i dalších komunistických zemí několikrát varovali československé představitelé před „nebezpečím kontrarevolučního vývoje“. Napětí vyvrcholilo v červenci 1968 tzv. varšavským dopisem pěti komunistických stran. Dopis byl v podstatě varováním před možností vojenského zásahu, bude-li pokračovat „odklon Československa ze socialistické cesty“.

Po následných jednáních se sovětským vůdcem Leonidem Brežněvem v Čierné nad Tisou a poté v širším plénu v Bratislavě udělali čs. představitelé některé ústupky a stále doufali, že lze nalézt kompromisní politické východisko.

Tato iluze skončila v noci z 20. na 21. srpna 1968 vstupem vojsk států Varšavské smlouvy na československé území. Tím se fakticky uzavřel experiment Pražského jara a nastala fáze „normalizace“ poměrů ve společnosti. Nenaplnily se ani naděje některých antikomunistických sil, že ve prospěch Československa zasáhnou západní demokracie, neboť těm poválečný evropský status quo v podstatě vyhovoval. Země zůstala komunistickou diktaturou v područí Sovětského svazu až do listopadu 1989.

URL| <http://echo24.cz/a/SwheN>

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Měl bych takovou představu, že se všechno uklidní

2.1.2018 Respekt str. 44 Rozhovor
KATEŘINA ŠAFARÍKOVÁ

Se Zdeňkem Pacinou o 20. století, které téměř celé zažil, českých osmičkách, naivitě i o tom, co si přeje do roku 2018

* Tento rok slaví kulatiny slavné české historické osmičky – 1918, 1938, 1948, 1968. Která z nich je pro vás osobně ta nejdůležitější?

Když je člověku skoro sto let jako mně, pochopitelně zažil různé etapy a prožil je s různou intenzitou. Myslím ale, že třeba osvobozovací období bylo pro mě důležité. Protože tehdy jsem se začal angažovat.

* V jakém smyslu?

Víte, já jsem se narodil do rodiny, která byla poměrně vlastenecká. Už můj děda – byl krejčí – když dostal nabídku práce u soukromníka a podmínkou bylo, že by musel poslat děti do německých škol, odmítl a šel dělat na šachtu. My jsme žili v pohraničí, v Oseku u Duchcova, tam bylo padesát procent Čechů, padesát procent Němců, a každý hlas na podporu českého ducha, který tam udržoval hlavně **Sokol**, byl důležitý. Protože když jste se například zeptala, co dělá matka, bylo běžné v domě slyšet: „Mutter pucuje na konku tébich“ – Matka čistí na chodbě koberec. Tam nebylo ani slovo česky! Takže jsem se pak dal k odboji, na pomoc Čechům, když bylo třeba.

* Co přesně jste dělal?

Zúčastnil jsem se bojů v Praze Na Jezerce v květnu 1945. V té době jsme už s matkou a mladší sestrou žili v Praze, protože jsme po obsazení Sudet museli odejít z Oseku a dostali jsme byt v Nuslích. Rozhlas tehdy vyzýval, aby se Češi hlásili na školách a šli bránit republiku. Tak jsem šel tady do michelské školy a tam mě poslali Na Jezerku, kde na československé odbojáře z okna střílel nějaký Němec. Měli jsme sice pancéřovou pěst, ale nevěděli jsme, jak se s ní zachází. Jeden chlapík si přečetl na té zbrani stručný návod v němčině, odhodlal se – a najednou bum! Trefil přesně parapet pod tím oknem. Pěst vlétla dovnitř, vybourala to tam, a my jsme zvítězili. Já jsem pak ještě odjel se zhruba padesátkou Čechů do Ústí zajišťovat tratě na Děčín.

* Po válce jste nastoupil na ministerstvo zahraničních věcí. Jaký byl váš úkol?

Já tam přišel až začátkem padesátých let, dostal jsem tam umístěnku po absolutoriu práv. Dali mi k řešení majetková vyrovnání našich občanů, kteří museli opustit Podkarpatskou Rus, když jsme ji postoupili Sovětům. Já si naivně myslel, že mám hájit práva Čechoslováků, ale ministerstvo to tak nevidělo. Lidé se tam už podřizovali systému, Rusům. Napsal jsem po čase ministrovi Václavu Davidovi, že by se mělo vyvolat mezistátní jednání, protože žádosti našich lidí o odškodnění se ignorovaly, ministr ale na můj podnět nereagoval. Zato si mě uložil jako živla. Nasadili na mě provokatéry, jak jsem zjistil později, kolegové měli zákaz se mnou mluvit, nedostával jsem práci. Pak se mnou ministr uspořádal veřejné kárné řízení – četl z nějaké zprávy, že útočím na nadřízené, že jsem buržoazní nacionalista –, odebrali mi průkaz a stráž mě vyvedla před budovu. Bylo to 24. února 1954, mrzlo, až praštělo, a právě začala moje první éra dělníka na stavbě, v Armabetonu.

* Pamatujete si na svoje první svobodné volby?

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Pamatuji, to bylo v roce 1946. Byl jsem zrovna odvedený na vojnu a tam do nás komunisti hučeli, ať vstoupíme do strany a volíme je. Já jsem to tenkrát udělal.

* Čím vás komunisté přesvědčili?

Bylo to víceméně z takového vlasteneckého přesvědčení. Říkal jsem si tehdy – a nebyl jsem sám –, že nás Západ, Francouzi a Britové, zradil, že z toho nejhoršího nám nakonec pomohli Rusové. Možnost přejít ke komunistům a volit je se zdála být snadná. O nějakém znárodnění se tehdy nemluvilo. Všichni tvrdili, že u nás nedojde ke kolektivizaci a podobným věcem, že to je vyloučené.

* Jak jste potom prožíval únor 1948? Považoval jste ho tehdy za Sověty vedený puč?

To právě nebylo hned tak zřejmé, že ten zájem sovětské strany je infiltrovat se k nám a zavést tu prosovětský režim. Šířily se naopak zvěsti, jak to u nás bude krásné a spravedlivé. Já jsem se v té době vracel z vojny a na matku, protože byla přesvědčená národní socialistka, nasadili komunisté agenty, kteří ji sledovali a snažili se ji vystrašit. Tehdy jsem začal tušit, že to všechno nebude krásné a spravedlivé.

* Proč jste ve straně zůstal až do roku 1954, než vás vyhodili?

Byla to z mé strany naivita. Na jednu stranu tu bylo vlastenecké dělnické prostředí, ve kterém jsem vyrůstal, na straně druhé mi chyběla nějaká korekce, element otce, protože ten zemřel, když mi bylo pouhých deset roků. Také proto, že jsem byl ve straně, mě vzali na vysokou školu, ačkoli jsem byl aktivní v odboji a to už tenkrát bylo na přítěž.

* Co na to říkala vaše matka?

Nic. Matku komunisté nezískali, ale mně neříkala nic. Bylo to proto, že jistou hlavou a autoritou rodiny jsem byl po smrti otce já a maminka byla ve vztahu ke mně taková zakřiknutá.

* Sledoval jste proces s Miladou Horákovou? Co jste si o něm tehdy myslel?

Sledoval jsem ho. Nevěřil jsem jejímu obvinění. Ale zároveň bylo velmi obtížné vyznat se v tom, co se stalo, protože veškeré informace mířily proti doktorce Horákové. Myslím, že se v tom ještě odrazila ta moje tehdejší naivita.

* Kdy jste přestal být naivní, jak říkáte?

Definitivně v roce 1968. Pracoval jsem tehdy ve Výzkumném ústavu národohospodářského plánování, který spadal pod Státní plánovací komisi. Zároveň jsem, aniž bych o to stál, byl opět kandidátem členství v KSČ. Jak jsem se dozvěděl, komunisté z Armabetonu napsali dopis straně, že jsem byl nespravedlivě vyloučený. Když se pak Dubček s ministrem Černíkem vrátili z Moskvy, pozvali si mimo jiné také zástupce našeho ústavu, aby je informovali o průběhu rozhovorů. Já jsem v té diskusi přednesl, aby se Sovětům neustupovalo; napsal jsem teze pro stranické organizace, když už jsem měl tu možnost, že mají odmítnout okupaci a pokračovat v trendu roku 1968. Strana to odmítla. Řekli, že to je ekvivalent Vaculíkových Dvou tisíc slov, a podruhé a navždy mě vyhodili. Tehdy nejsou žádní vlastenci. Že je to partaj přímo podřízená cizí mocnosti, Rusku.

O emigraci jsme neuvažovali

* Za několik let poté jste byl mezi prvními signatáři Charty 77. Jak se k vám Charta dostala?

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Poměrně jednoduše. Potkali jsme s manželkou našeho známého Karla Lánského, redaktora rozhlasu, ten nám ji ukázal a my ji podepsali. Krátce nato nás zavolali na výslech do Bartolomějské, mě a manželku si posadili každého zvlášť do jiné místnosti a sepisovali všechno od narození po příbuzné, kdo nám Chartu dal a tak dále. My jsme se s ženou ale celkem nelišili ve výpovědi, protože jsme si už předtím domluvili strategii, například že jsme text Charty našli ležet ve schránce. Tak nás zase pustili.

* Znali jste lidi, kteří Chartu sepsali?

Ne, neznali. Znal jsem Věňka Šilhána, ekonoma, se kterým jsme se potkali i na jedné stavbě, on byl na bagru, já dělал ocelové výztuže. A kamarádili jsme se s historikem Jaroslavem Opatem. Ale byli to také řadoví chartisté. My ani nevěděli o procesu s hudebníky od Plastiků. Charta měla podle mě jeden velký nedostatek, a sice že skupina kolem ní byla pevná bublina a nepronikala do dalších okruhů. Podepsat se šlo jedině přes známé. Kdyby se dostala k více lidem, jsem přesvědčen, že by pod ní bylo mnohem více podpisů.

* Jak na vás ten text působil, když jste si ho poprvé přečetl?

Opravdu velmi dobře. Nebylo tam nic, co by člověk nemohl přijmout. Neváhal jsem.

* Chartu často podepisoval jen jeden z manželů, aby případně ten druhý nepřišel o práci a mohl živit rodinu. Vy jste měli čtyři dcery, nezvažovali jste obdobnou strategii? Neměli jste strach z odplaty režimu?

Ne, strach nebo něco takového jsme nepociťovali. Chartu jsme chtěli podepsat oba, to bylo mimo veškerou diskusi, a naše dcery už byly dospělé. Jen jsme se dohodli, že je do toho nebudeme zatahovat. Ale postupně, vlastně krátce po podpisu, se to stejně dozvěděly. Měli jsme pak i domluvený postup, že dcera, která byla právě na mateřské, by ji ukončila a vrátila se do práce, kdyby nás s manželkou hned oba vyhodili ze zaměstnání. Dcery nám pak vyčítaly, proč jsme jim to neřekli dřív, že se chtěly také podepsat.

* Chartisté-pěšáci to měli zpravidla těžší než její hlavní tváře, protože se nemohli opřít o podporu ze zahraničí, nebylo na ně tolik vidět. Jaká byla vaše osmdesátá léta?

Jednu z dcer nepřijali na vysokou školu, vzali ji až později, my se ženou jsme občas museli k výslechu a oba nás vyhodili z práce. Manželka pracovala na Federálním cenovém úřadě a pak dělala pomocnou administrativní práci. Já jsem v té době pracoval v pojišťovně – potkal jsem se tam se Zdeňkem Jičínským, se kterým jsem pak po revoluci pracoval –, a kupodivu mě tam nechali docela dlouho. Nicméně návrat do mého milovaného stavebnictví přišel, topil jsem na Polovodičích v kotelně. Ale to bylo už krátce před listopadem 1989. Akce Asanace a jiné podobné represe se nás netýkaly.

* Uvažovali jste někdy o emigraci?

Víte, jak jsem byl vychovávaný jako vlastenec, já bych se asi nastálo nikam mimo republiku nemohl odstěhovat. Nedokázal bych to. Člověk by si možná časem zvykl, ale my jsme o emigraci neuvažovali.

Museli bychom znovu vzít pušky

* Komunisté se po loňských volbách navracejí do vysokých funkcí, například jim připadlo křeslo místopředsedy Poslanecké sněmovny. Nový premiér byl zase velmi pravděpodobně agentem StB. S jakými pocity to sledujete?

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Vadí mi návrat komunistů do významných funkcí. Jejich politiku považuji za passé, za vyčpělou ideologii, která by tu už neměla být a neměla by mít žádný vliv. Pokud jde o Babiše, já mám k němu i určité sympatie. Vyhovuje mi jeho orientace. Jestli tam byly v minulosti nějaké šmouhy, to nedokážu posoudit. Nemám o tom dost informací.

* Odkud čerpáte svoje informace?

Já čtu od začátku Lidové noviny a občas se podívám v televizi na zprávy. Ale hlavní jsou Lidovky. Mám rád jejich články, které přesahují každodenní dění.

* Co přesně jste myslel tím, že vám vyhovuje Babišova orientace?

Že Babiš tíhne spíš k západním strukturám. Je to jiný postoj než Zemanův k Východu, orientace na Rusko a Čínu. Z toho vyvozují, že Babiš by mohl být vcelku dobrý. Ani nemám obavy z konce demokracie ve spojení s ním. Jednak má západní vzory a pak, k tomu, aby člověk mohl nějak zvrátit systém, je potřeba mít specifické charisma. Babiš tak na mě nepůsobí, že by to byl tento typ.

* Protože se loni ve volbách dařilo extremistům a přibývá útoků na nezávislé instituce, jako například na soudy nebo veřejnoprávní média, má řada lidí pocit, že je zaděláno na další politickou změnu. Sdílette pocit, že by rok 2018 mohl přinést významný politický obrát?

Nemám tento pocit. Ty protisíly, instituce, které jste zmínila, jsou podle mě už dost silné a pevné, aby nedošlo k nějakému ohrožení charakteru státu. A pokud by to hrozilo, to bychom zase museli vzít pušky a jít do boje. Já za nebezpečí považuji pronikání ruských agentů do Česka, o čemž se v poslední době dost mluví. Rusové tu mají na co navázat. Jejich informovanost o dění u nás byla za normalizace perfektní, fungovali jako církev. Nicméně věřím, že je snad do struktur státu naše bezpečnostní složky nepustí.

* Blíží se prezidentské volby. Půjdete volit? A víte už koho?

Půjdu určitě, ale ještě váhám koho. Já si představuji člověka, co se vyzná v politice, protože jsem si sám prošel tím politickým mlýnem a vím, co obnáší. Jiřího Drahoše hodnotím jako slušného člověka, ale vadí mi, že nemá dostatek konkrétních politických zkušeností. Uvažoval jsem také o expremiéru Topolánkovi, který má zkušenosti a orientovaný na Západ snad také je. Ale výraznou osobnost, která by ostatní nějak přesahovala, tam nevidím.

* Mluvili jsme o klíčových etapách Česka ve 20. století. Které období se podle vás málo připomíná?

Neumím vyspat z rukávu, které období je nejvíce podceňované, ale jedno vím jistě. Nejdůležitější práci musí odvést školy. Za první republiky byli do pohraničí posíláni ti nejlepší učitelé, protože mohli vzdělávat a vést k pocitu sounáležitosti s republikou velký segment obyvatelstva. Spoustu věcí, které člověk zažije ve škole, si pamatuje, je to určitá konstanta – já si třeba dodnes pamatuji na cedulku ve třídě „Nevzdělance poznáš rázem, bezohledně plivá na zem“. Byl to jenom nápis, ale uvízl mi v hlavě. Někaký klíč k historii by to chtělo nalézt, aby se ta nastupující generace dokázala zorientovat v současnosti. Obávám se ale, že když dnes přijdete do třídy a budete studentům vyprávět zážitky z revoluce, už to pro ně nebude zajímavé. Už je to léta Páně.

* Na co se těšíte v současném roce?

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Měl bych takovou představu, že by se to všechno – spory v parlamentu a ve vládě – uklidnilo. Představoval bych si, že by jednotliví politici měli na mysli dobro obyvatelstva a debata se vedla kvůli tříbení názorů, a ne z pozice nepřátelství vůči tomu druhému. Mně vcelku vyhovoval směr minulé vlády a ta současná se zatím příliš neliší, takže bych si přál, aby to pokračovalo. Mně jde hlavně o to, aby se tu vytvářely podmínky pro jednoznačnou prozápadní orientaci a došlo k odklonu od ruského vlivu, protože toho tu máme dost. A kdyby se toho dosáhlo, to bych byl docela rád. Byl bych spokojený. X

WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

ZDENĚK PACINA Český odbojář a chartista. Vyučil se krejčím a soustružníkem, později vystudoval práva. Profesionální dráhu začal v padesátých letech na ministerstvu zahraničních věcí jako mladý komunist, krátce poté byl z úřadu i ze strany vyhozen a následně vystřídal několik vesměs dělnických profesí. Listopad 1989 ho zastihl jako topiče. Po revoluci byl šéfem sekretariátu prvního místopředsedy Federálního shromáždění Zdeňka Jičínského, v roce 1996 pak odešel do důchodu. Zdeněk Pacina je vdovec, má čtyři dcery, šest vnoučat a sedm pravnoučat. Letos na jaře oslaví 95. narozeniny. Neumím vyspat z rukávu, které období je nejvíce podceňované. Ale jedno vím jistě. Nejdůležitější práci musí odvést školy.

Foto autor| FOTO MILAN JAROŠ